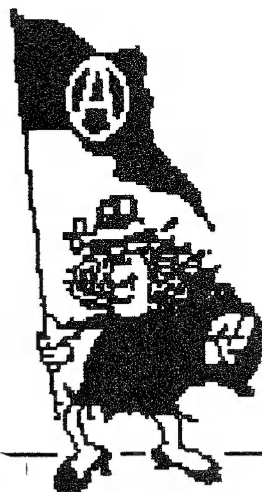

Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

Αλήθεια,
αν δεν υπήρχαν στην Ελλάδα οι Αλβανοί,
θα γιορτάζαμε 25 Μαρτίου ;

ΑΘΗΝΑ, 29 ΜΑΡΤΗ 1997 - τεύχος 137

Η ΑΛΒΑΝΙΑ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΟ ΔΡΟΜΟ !!!

ΤΡΟΜΟΣ, ΧΑΟΣ, ΒΙΑ... Είναι οι λέξεις που οι ανά τον κόσμο εξουσιαστές διάλεξαν για να περιγράψουν τα όσα συμβαίνουν στην Αλβανία, από τις αρχές του μήνα...

Μέχρι τις αρχές του Μάρτη, ωστόσο, η Αλβανία ήταν ΜΙΑ ΧΩΡΑ ΠΟΥ ΕΜΠΑΙΝΕ ΣΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΕΚΔΗΜΟΚΡΑΤΙΣΜΟΥ. Ο Σαλί Μπερίσα ήταν Ο ΗΓΕΤΗΣ ΠΟΥ ΑΝΟΙΓΕ ΤΟΝ ΔΡΟΜΟ ΑΥΤΟ και οι Πυραμίδες ήταν Η ΕΓΓΥΗΣΗ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ.

Κανείς δεν τρόμαζε απ' όσα γίνονταν στην γειτονική χώρα. Οι ΗΠΑ έστελναν άφθονη βοήθεια κάθε είδους (από πεζοναύτες μέχρι τελευταίου τύπου εσώρρουχα...). Η Ιταλία παρείχε αφειδώς την οικονομική της τεχνογνωσία (από επίπεδο συμβούλων του υπουργείου οικονομικών μέχρι επίπεδο συμβούλων της Μαφίας και της Καμόρας...). Η Γερμανία εφοδίαζε κι αυτή την νεότευκτη δημοκρατία μ ό,τι μπορούσε (από μεταχειρισμένα αυτοκίνητα μέχρι βιομηχανικά απόβλητα). Η Ελλάδα, τέλος, μετά από κάποιους αρχικούς δισταγμούς, αναγνώριζε πως η Αλβανία σεβόταν τα δημοκρατικά δικαιώματα της ελληνικής μειονότητας και προχωρούσε στη σύναψη απανωτών διακρατικών συμφωνιών (μέχρι και συμφωνία «δικαστικής αρωγής» έχει υπογραφεί) με την αλβανική κυβέρνηση.

Οι ΗΠΑ, βέβαια, δεν έδιναν βίζα σ' όσους Αλβανούς ζητούσαν να μεταναστεύσουν εκεί.
Το ίδιο κι η Γερμανία.
Η Ιταλία ξαναφόρτωνε τους λαθρομετανάστες στα καράβια και τους ξαπόστελνε από 'κει πού 'χαν έρθει.
Η Ελλάδα τους σκότωνε.

Οι Αλβανοί ήταν οι μόνοι που τρόμαζαν.

Σιγά - σιγά, συνειδητοποιούσαν την μόνη αλήθεια : ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΤΙΠΟΤΕ ΝΑ ΚΕΡΔΙΣΟΥΝ ΑΠ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ... ΔΕΝ ΕΙΧΑΝ ΤΙΠΟΤΕ ΝΑ ΧΑΣΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ...

ΠΗΡΑΝ ΤΑ ΟΠΛΑ ΚΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ

Το σκάνδαλο των παραπραπεζών οδήγησε το χτένι στον κόμπο.
Το «χτένι» ήταν η αλβανική κοινωνία.
Ο «κόμπος» ήταν η εξουσία...

Η εξουσία του Μπερίσα και του κυβερνητικού μηχανισμού...
Η εξουσία της αντιπολίτευσης που παρείχε στην εξουσία της κυβέρνησης τα δημοκρατικά της άλλοθι...
Η εξουσία της τοπικής άρχουσας «τάξης» - μαφίας.
Η εξουσία της ξένης μαφίας...
Η εξουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, των ΗΠΑ, των ξένων κυβερνήσεων, της διεθνούς μαφίας - κεφαλαιοκρατίας...
Η εξουσία της ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ.

Ο ΚΟΜΠΟΣ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΚΟΠΕΙ.
Οι Αλβανοί - ξένοι έξω απ' την Αλβανία, ξένοι και στον ίδιο «τους» τον τόπο,... σκλάβοι έξω από την Αλβανία, σκλάβοι και στην ίδια «τους» τη χώρα - συνειδητοποίησαν με τρόπο οδυνηρό ότι θα πέθαιναν.
Ή απ' την πείνα ή απ' την σφαίρα...

(Την σφαίρα του Αλβανού ή την σφαίρα του Έλληνα μπάτσου...).

Περήφανοι άνθρωποι, ορεσίβιοι, ΠΡΟΤΙΜΗΣΑΝ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟ.

(Οι «Έλληνες εθνικιστές» θά 'πρεπε να γνωρίζουν κάτι για τις Αρβανίτισσες και το Ζάλογγο...).

Όταν ο «σιγκουρίμι» έσφαξε στην Αυλώνα τον συμπολίτη τους, που συμπαραστεκόταν στους απεργούς πείνας - φοιτητές, δεν δίστασαν.
ΠΗΡΑΝ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥΣ.
Τα όπλα, ήρθανε μετά, σαν φυσική συνέπεια...

ΤΑ ΣΚΟΥΛΗΚΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΠΟΤΕ ΤΟΥΣ ΑΕΤΟΥΣ

Όσοι (πριν ή μετά το 1991 και την κατάρρευση του σταλινικού καθεστώτος, δεν έχει σημασία) ένοιωθαν από ασφάλεια μέχρι ευφροσύνη ακούγοντας τα βογκητά του αλβανικού λαού, το μόνο που μπορέσανε να νοιώσουν, όταν από τη μια στιγμή στην άλλη ΤΑ ΒΟΓΚΗΤΑ ΕΓΙΝΑΝ ΒΡΥΧΗΘΜΟΣ ήταν, απλά και μόνο ΤΡΟΜΟΣ !

Οι «άνθρωποι» - πολίτες του «πρώτου κόσμου» των ΗΠΑ και της Ενωμένης Ευρώπης (φυσικά και της Ελλάδας) - νοιώθουν, όσο στην Αλβανία προχωρεί η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, το έδαφος να χάνεται κάτω απ' τα πόδια τους.

Δεν χάνουν μόνο το φτηνό εργατικό δυναμικό - ΤΟΥΣ ΣΚΛΑΒΟΥΣ - που τους εξασφαλίζει την βολή τους, το αμάξι τους, το βίντεο κι ακόμη και αυτή τη δόση τους...
ΧΑΝΟΥΝ - ΣΕ ΤΕΛΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ - ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ ΤΙΣ ΑΞΙΕΣ ΤΟΥΣ.
ΧΑΝΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑ «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ». ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΑ ΤΑ ΧΑΝΟΥΝ, ΑΦΟΥ ΕΧΟΥΝ ΠΑΨΕΙ Ν' ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ Γ' ΑΥΤΑ...

Οι «άνθρωποι» του «πρώτου κόσμου» δεν μπορούν να καταλάβουν τους ανθρώπους που έχουν επαναστατήσει στην Αλβανία, αφού οι ίδιοι έχουν υποταχτεί ολοκληρωτικά στην εξουσία, φτάνοντας στο έσχατο σημείο εξευτελισμού, να αναθέτουν στην εξουσία αυτή την υπεράσπιση των προσωπικών τους δικαιωμάτων !

Σκουλήκια που σέρνονται κι εκλιπαρούν τους δυνάστες τους να τα ταΐσουν, να τα ντύσουν, να τα ...σεβαστούν !!!

Την ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ των ανθρώπων της Αλβανίας δεν μπορούν ούτε καν να την δουν.

ΤΟ ΜΟΝΟ, ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΜΕΝΕΙ, ΕΙΝΑΙ Η ΛΑΣΠΗ

«Οι Αλβανοί», λένε, «έχουν ξεσηκωθεί μόνο για τα λεφτά»...

Το λένε αυτοί που ούτε γι' αυτό δεν έχουν ξεσηκωθεί, μολονότι σ' όλη τους τη ζωή δεν κάνουν τίποτε άλλο απ' το να φιλούν την κατουρημένη ποδιά του κάθε «ανωτέρου» τους, μόνο και μόνο για τα λεφτά.

«Οι Αλβανοί», λένε, «δεν έχουν ιδεολογία»...

Το λένε αυτοί που, για τα λεφτά, ξεπουλούν κάθε ιδέα, τιμή κι αξιοπρέπεια.
(Το λένε ακόμη κι οι Έλληνες ΠΡΑΣΙΝΟΙ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΕΣ του ΠΑΣΟΚ κι οι ΡΟΖΕ ΑΡΙΣΤΕΡΙΖΟΝΤΕΣ του Συνασπισμού !).

«Οι Αλβανοί», λένε, «θα φαγωθούν μεταξύ τους»...

Το λένε αυτοί που κοιτούν πως θα βγάλει ο ένας το μάτι του άλλου.

Τα σκουλήκια «ζουν» μέσα στη λάσπη. Αν τα σκουλήκια μπορούσαν να σκεφτούν και να συνειδητοποιήσουν πως, ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΗ ΤΟΥ Ε9, ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΕΚΠΛΗΡΩΣΗ ΤΩΝ «ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΩΝ» ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ (που την έχουν αναγορεύσει σε «κοινωνία»), ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΑΝΕΧΟΝΤΑΙ ΤΟ ΠΟΔΟΠΑΤΗΜΑ ΤΟΥΣ ΑΠ' ΤΟΝ ΠΡΩΤΟ ΤΥΧΟΝΤΑ ΜΠΑΤΣΟ, ΔΙΚΑΣΤΗ, ΕΦΟΡΙΑΚΟ,...

ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥΣ,...

Αν τα σκουλήκια το καταλάβαιναν, θα έπαυαν να είναι σκουλήκια !

ΘΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΟΥΣΑΝ ή ΘΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΟΥΣΑΝ !

ΚΙ ΟΙ ΥΑΙΝΕΣ ΓΛΥΦΟΝΤΑΙ...

Κι οι ύαινες της εξουσίας και του κρατισμού γλύφονται...

Θρεμμένοι με το αίμα των λαών τους κι αναθρεμμένοι με τους λιβανωτούς των δούλων τους, οι Κλίντον κι οι Σιράκ κι οι Κολ κι οι Ντίνι κι οι Σημίτηδες, γλύφονται, σπεύδοντας να «προβλέψουν» το «αιματοκύλισμα» της Αλβανίας. Γλύφονται κι ετοιμάζονται να επιβάλλουν και εκεί την «ειρήνη» του νεκροταφείου που έχουν επιβάλει στις «δικές τους» χώρες.

Εδώ και μια βδομάδα, ξεκινήσανε τις στρατιωτικές επιχειρήσεις. Με πρόσχημα την «απομάκρυνση των υπηκόων τους», την «προστασία των ομογενών τους» ή ακόμη πιο απλά ΧΩΡΙΣ ΚΑΝΕΝΑ ΠΡΟΣΧΗΜΑ.

Στις 14 του Μάρτη, οι ΕΙΡΗΝΕΥΤΕΣ ΕΧΥΣΑΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΗΜΕΝΟ ΑΙΜΑ. Δεν έχει καμμιά σημασία (εκτός από συναισθηματική) το ότι οι «ειρηνευτές» ήταν Γερμανοί. Ο Σημίτης, την ίδια μέρα ανακοίνωνε πως «ετοιμάζεται και σύνταγμα ελληνικού στρατού»...

ΠΟΙΑ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ;

Υπάρχουνε παντού, ωστόσο, ακόμη και στην Ελλάδα άνθρωποι. Κι αναρρωτιούνται, τί μπορούν να κάνουν; Πώς να βοηθήσουν τους επαναστατημένους Αλβανούς;

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, όμως, είναι η ΖΩΗ. Δεν είναι θέατρο, να πάμε, να δούμε την παράσταση, να δώσουμε στους θεατρίνους τον οβολό μας.

Τη ζωή, ή την ζούμε ή πεθαίνουμε.

Έτσι και **ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ή ΤΗΝ ΚΑΝΟΥΜΕ ή ΜΕΝΟΥΜΕ ΣΚΛΑΒΟΙ.**

Η ΜΟΝΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΠΟΥ ΘΕΛΕΙ Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΑΠΛΩΣΗ ΤΗΣ.

Οι επαναστάτες που προελαύνουν προς τον αλβανικό βορρά, δεν χρειάζονται βοήθεια για να πάρουνε τα Τίρανα και να διώξουν τους τυράννους.

Χρειάζονται την εξασφάλιση των νώτων τους, στο νότο.

Πρέπει να εμποδιστεί, λοιπόν, μ' όλα τα μέσα, η αποστολή στην Αλβανία ξένων στρατευμάτων που (έτσι ή αλλοιώς) δεν θα είναι παρά στρατεύματα κατοχής.

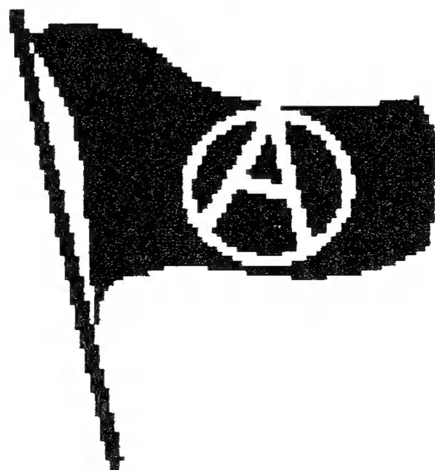
Στα βόρεια της αλβανικής Επανάστασης, βρίσκεται ο στρατός του Κολ. Στα ανατολικά, ο στρατός των Ιταλών «αριστερών» κυβερνητών. Στα νότια, ο στρατός του «κεντροαριστερού» Σημίτη.

Στα νότια της αλβανικής Επανάστασης βρισκόμαστε κι εμείς.

Μπορεί νά 'μαστε λίγοι. Να μην μπορούμε να κάνουμε ακόμη σημαντικά πράγματα. Έχουμε, όμως, χρέος να κάνουμε ότι μπορούμε.

Πρέπει να εμποδίσουμε, μ' όλα τα μέσα τη μετακίνηση ελληνικού στρατού προς την Αλβανία.
Πρέπει, με κάθε μέσο, να εμποδίσουμε τη χρησιμοποίηση της Ελλάδας σαν βάση εξόρμησης άλλων στρατιωτικών δυνάμεων ενάντια στην αλβανική Επανάσταση.
Όσο για την εξουσία και τους ντόπιους λακέδες της,

ΤΟ ΔΡΟΜΟ, ΤΟΝ ΔΕΙΧΝΕΙ Η ΑΛΒΑΝΙΑ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΛΒΑΝΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ

Εδώ και τέσσερεις μέρες, είμαστε μάρτυρες μιας αληθινής εξέγερσης που εκτυλίσσεται στις περισσότερες μεγάλες πόλεις της Νότιας Αλβανίας. Όλο αυτό το διάστημα, διάφοροι κανάγιες της διαμεσολαβημένης πληροφόρησης προσπαθούν να μας πείσουν για την ανάμιξη ξένων κέντρων, την επικράτηση μιας εγκληματικής και άστοχης βίας και, κυρίως, την απειλή που υποτίθεται πως αντιπροσωπεύουν όλα αυτά για την ελληνική μειονότητα. Οι αντιφάσεις στις οποίες υποχρεώνονται να πέφτουν από μέρα σε μέρα, από την ίδια την εξέλιξη των πραγμάτων, έχουν καταστήσει πλέον προφανές σε όλους το μέγεθος της ανοησίας τους.

Από την πρώτη μέρα, όπως κάθε γνήσια λαϊκή εξέγερση οφείλει να κάνει, οι Αλβανοί πολίτες επέδειξαν ωριμότητα στην επιλογή των στόχων τους, καταστρέφοντας κομματικά γραφεία, αστυνομικούς σταθμούς, στρατώνες, φυλακές και επιχειρήσεις που καταλήστευαν τον πληθυσμό. Ήδη από χθες, τα ΜΜΕ αναγκάστηκαν να παραδεχθούν τη συγκρότηση λαϊκών συνελεύσεων και επαναστατικών επιτροπών, γεγονός που μαρτυρεί τις απόπειρες αυτοοργάνωσης της κλιμακούμενης εξέγερσης, ενώ είναι φανερό ότι μεγάλο μέρος του ελληνόφωνου πληθυσμού συμμετέχει ενεργά.

Την ίδια στιγμή, Ευρωπαίοι κι Αμερικανοί έχουν αφήσει τον πρώην έμπιστό τους, Μπερίσα, και τους πολιτικούς του αντιπάλους να επινοήσουν μια συναινετική λύση που θα περιλαμβάνει οπωσδήποτε και τον αφοπλισμό του πληθυσμού. Ας το πούμε ανοιχτά: Αυτό που φοβούνται περισσότερο είναι η συνέχιση της ένοπλης εξέγερσης και η πιθανή ριζοσπαστικοποίηση μεγάλων κομματιών της αλβανικής κοινωνίας.

Για την ελληνική άρχουσα τάξη διαφαίνεται μια ιστορική ευκαιρία επέκτασης και ενίσχυσης της επιρροής της, με πολιτικά είτε στρατιωτικά μέσα, κι αυτό που θα μας σερβίρουν αύριο, σαν μια επιχείρηση διάσωσης της ελληνικής μειονότητας, δεν θα είναι άλλο από μια βρώμικη συμμαχία των αρχουσών τάξεων, με πρώτο στόχο τη συντριβή της εξέγερσης. Ήδη διαφαίνεται πολεμικό κλίμα, μετά την ανακοίνωση του ελληνικού Πενταγώνου ότι η 8η μεραρχία τέθηκε σε κατάσταση «υψίστης ετοιμότητας».

Από τη μεριά μας, δεν πρέπει να μείνουμε απαθείς θεατές των εξελίξεων. Γιατί η κατάρρευση των λεγόμενων Πυραμίδων ήταν το σύμπτωμα μιας βαθειάς εξάρτησης, όπου το ελληνικό κεφάλαιο έχει βάλει το χέρι του. Κι αυτό το ίδιο κεφάλαιο, αυτά τα ίδια αφεντικά που ξεζουμίζουν τους μετανάστες, είναι που εντείνουν και τη δικιά μας εκμετάλλευση: οποιαδήποτε ενίσχυση της κυριαρχίας τους θα περάσει πάνω απ' τα πτώματα Ελλήνων φαντάρων και Αλβανών εξεγερμένων, όπως προσπαθεί τώρα να περάσει πάνω απ' τα μέτωπα των κοινωνικών αγώνων αγροτών και καθηγητών.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΦΑΝΤΑΡΟΣ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ !

ΝΑ ΑΡΘΕΙ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑΣ !

5-3-1997

ΦΙΛΟΙ ΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΧΘΡΟΥ

Αλβανία : η Επανάσταση είναι εκεί...

Την ώρα που γράφονται αυτές οι γραμμές, εκεί, στην Αλβανία, η Επανάσταση εδραιώνεται.
Οι εξεγερμένοι αυτοοργανώνονται. Αμυντικά, για ν' αποτρέψουν την επιστροφή στην προηγούμενη κατάσταση... Επιθετικά, για να δημιουργήσουν κάποιες νέες κοινωνικές δομές...

Δεν ξέρουμε σχεδόν τίποτε για την διπλανή μας χώρα... Δεν ξέρουμε σχεδόν τίποτε για τους ανθρώπους που ζουν εκεί. Πώς ζουν; Τι ονειρεύονται για το μέλλον;... Είναι τραγικό. Οι γνώσεις μας για τους Αλβανούς περιορίζονται στα όσα μας σερβίρουν τα ελληνικά ΜΜΕ κι οι ελληνικές εφημερίδες. Ανάλογα με τις δικές μας απόψεις, προτιμήσεις, επιδιώξεις, δεχόμαστε ή απορρίπτουμε τους ισχυρισμούς των ΜΜΕ και των εφημερίδων... Γιατί, βέβαια, για ισχυρισμούς πρόκειται κι όχι για πληροφόρηση.

Η Ελλάδα, ωστόσο, δεν έχει την «αποκλειστικότητα» αυτής της σχεδόν παντελούς έλλειψης γνώσης των όσων συμβαίνουν στην Αλβανία και στα τρεισήμισι εκατομμύρια ανθρώπους που ζουν εκεί.

Ας ρίξουμε μια ματιά στα όσα γράφουν και μεταδίδουν τις μέρες αυτές τα διεθνή ΜΜΕ κι ο διεθνής τύπος :

Αρχίζουμε, λοιπόν, την «περιήγηση» από την μόνο Αλβανική εφημερίδα που καταφέραμε να βρούμε αυτές τις μέρες.

GAZETA SHQIPTARE (2/3/1997) :

«Η κρίση του δανειοδοτικού συστήματος κι η απερισκεψία έχουν φτάσει στην κορύφωσή τους... Ποτέ στα τελευταία 50 χρόνια η Αλβανία δεν ήταν τόσο ξεπεσμένη και τρομοκρατημένη... Η τραγωδία, που εκτυλίχθηκε πριν λίγες μέρες, επαναλαμβάνεται, χύνοντας περισσότερο αίμα, περισσότερα δάκρυα και, το χειρότερο, λιγοστεύοντας τις ελπίδες για την ειρήνευση που τόσο λαχταρούμε όλοι... Αυτός ο χειμώνας του αλλόκοτου έτους 1997 είναι θλιβερός. Άνθρωποι σκοτώθηκαν, τραυματίστηκαν και εξαπατήθηκαν και, τώρα, στρέφονται ο ένας ενάντια στον άλλο, με χαμένες ελπίδες και μ' ένα κράτος που κανείς δεν ξέρει γιατί υπάρχει, αν όχι για να επιτίθεται σ' όσους τολμούν να το επικρίνουν και να φτάνει μέχρι το μακελειό. Το μίσος ανάμεσα στις διάφορες πλευρές έχει φτάσει στο έπακρο... Κανείς δεν θέλει να αναφέρει τις τρομακτικές λέξεις `εμφύλιος πόλεμος', χθες βράδυ, όμως, και σήμερα, όλοι οι Αλβανοί έννοιωσαν το ματωμένο άγγιγμα αυτών των λέξεων στο βασανισμένο πετσί τους... Ακούσαμε και πάλι το ίδιο παλιό ρεφραίν : `κόκκινες συμμορίες, αριστεριστές εξτρεμιστές' κλπ... Η τυφλή μανία της εξουσίας δεν σκότωσε απλά Αλβανούς, σκότωσε και τις ελπίδες τους. Από 'δώ και μπρος, πού πάμε;...»

Το άρθρο της αντιπολιτευόμενης «Αλβανικής Εφημερίδας» υπογράφει ο Fatos Baxhaku. Πρόκειται για ένα απ' τα τελευταία αντιπολιτευτικά άρθρα που δημοσιεύτηκαν, αφού από την επόμενη μέρα οι εφημερίδες της αντιπολίτευσης δεν ξαναβγήκαν.

DIE WELT (ΓΕΡΜΑΝΙΑ - 6/3/1997) :

«Η αντίδραση της Δύσης είναι ανόητη, όχι μόνο επειδή ο Μπερίσα - που ήταν ο αγαπημένος των δυτικών ΜΜΕ και των δυτικών πολιτικών, μέχρι πριν 4 εβδομάδες - καλείται τώρα να δείξει `μετριοπάθεια' απέναντι σε κάποιες δυνάμεις που θα τον σκότωναν αν τον έπιαναν... Ακόμη πιο περίεργο είναι το ότι η Δύση υποστηρίζει τώρα την `Αλβανική αντιπολίτευση', που αποτελείται κυρίως από τους πρώην Κομμουνιστές του πρώην δικτάτορα Ενβέρ Χότζα... Η `κυβέρνηση συνασπισμού' που θέλει η Δύση, θα μπορέσει να φέρει την ειρήνη ή θα οδηγήσει σε νέες σοβαρές συγκρούσεις;...».

Άρθρο του Carl Gustaf Ströhm.

DER TAGESSPIEGEL (ΓΕΡΜΑΝΙΑ - 6/3/1997) :

«...Το άλυτο εθνικό θέμα του Αλβανικού `λαού' αποτελεί μια εμπρηστική βόμβα με την οποία οι ένθερμοι εθνικιστές θα μπορούσαν ν' ανάψουν φωτιά σε μιαν ολόκληρη περιοχή. Περισσότεροι από τους μισούς Αλβανοί ζουν έξω από την πατρίδα τους στις γειτονικές χώρες. Αυτή η βόμβα δεν αφοπλίστηκε με την Συμφωνία του Dayton.... Η πρόληψη της σύγκρουσης αυτή τη στιγμή επείγει. Ο ΟΑΣΕ έχει τα μέσα και μπορεί να ανατρέξει στην εμπειρία της Μακεδονίας, έχει χαθεί ωστόσο κιόλας πολύς χρόνος. Η εντύπωση που κυριαρχεί ξανά είναι ότι δεν συμβαίνει τίποτε. Θα πρέπει όμως να υπάρξει κάποια εξαίρεση : Κάποιος ας αναλάβει την πρωτοβουλία. Στη Βοσνία, αυτός ο κάποιος ήταν οι ΗΠΑ. Και στην Αλβανία, ή θα συμβεί το ίδιο ή δεν θα συμβεί τίποτε, αφού η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν φαίνεται πουθενά...».

Ανυπόγραφο.

OSTSEE ZEITUNG (ΓΕΡΜΑΝΙΑ - 5/3/1997) :

«...Η μικρή χώρα της νοτιοανατολικής Ευρώπης επέστρεψε εκεί απ' όπου είχε ξεκινήσει πριν τέσσερα χρόνια : στο χάος και στην αναρχία...».

Ανυπόγραφο το άρθρο στην ακροδεξιά εφημερίδα που βγαίνει στο Rostock.

ARD - TV (ΓΕΡΜΑΝΙΑ - 3/3/1997) :

«....Είναι πια καιρός, η Δύση όχι μόνο να μιλήσει, αλλά και να επέμβει σαν μεσολαβητής. Η κυβέρνηση κι η αντιπολίτευση στα Τίρανα πρέπει να συνεννοηθούν, να κάτσουν στο τραπέζι και να συζητήσουν πρόωρες και γνήσιες εκλογές. Αρκεί μια ματιά στο Κόσοβο και στη Μακεδονία. Η βόμβα πρέπει να αφοπλιστεί...».

Σχόλιο του Stefan Bergmann, στην εκπομπή «Tagesthemen» («Θέματα της Ημέρας») του τηλεοπτικού καναλιού που καλύπτει όλες τις γερμανόφωνες χώρες (Γερμανία, Αυστρία, Ελβετία) της κεντρικής Ευρώπης. →

Αλβανία : η Επανάσταση είναι εκεί...

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

THE TIMES (ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ - 6/3/1997) :

«...Καθώς η Αλβανία από χθες βρίσκεται σε πραγματικό εμφύλιο πόλεμο, ένα στέλεχος της αλβανικής αντιπολίτευσης κατηγόρησε την Βρεταννία ότι `έδωσε στον Μπερίσα αρκετό οξυγόνο για να γίνει δικτάτορας'. Ο Νεριτάν Τσέκα, ηγέτης της Δημοκρατικής Συμμαχίας, επικρότησε την έντονη καταδίκη της κήρυξης της χώρας σε κατάσταση πολιορκίας από την Ουάσινγκτον... Ήρθε πια η ώρα, η Βρετανnία και η Γερμανία `να του κόψουν την παροχή οξυγόνου' είπε σε συνέντευξή του προς την εφημερίδα μας. Δυτικοί διπλωμάτες στα Τίρανα λένε πως, καθώς η κυβέρνηση χάνει όλο και περισσότερο τον έλεγχο της κατάστασης, το ζητούμενο είναι οι `αξιόπιστες' μορφές που θα μπορούσαν να χρησιμεύσουν σαν προσωρινή διοίκηση ή ακόμη και να σχηματίσουν μια νέα κυβέρνηση...».

Ανταπόκριση από τα Τίρανα.

INDEPENDENT (ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ - 5/3/1997) :

«...Οποιο καθεστώς κλείνει τους αναμεταδότες της Φωνής της Αμερικής, απελαύνει τους ξένους δημοσιογράφους και βάζει φωτιά στις εγκαταστάσεις των ίδιων του των εφημερίδων, είναι καταδικασμένο...»

Ανυπόγραφο.

INDEPENDENT (ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ - 6/3/1997) :

«...Η πρωτεύουσα είναι ήρεμη. Η ηρεμία, ωστόσο, που επιβάλλεται με μια κήρυξη της περιοχής σε κατάσταση ανάγκης, με απαγόρευση της νυκτερινής κυκλοφορίας και με επιβολή λογοκρισίας στον τύπο, δεν έχει ηρεμήσει τους φόβους εκείνων που ξέρουν πως η κυβέρνηση τους αντιμετωπίζει ως εχθρούς...».

Ανυπόγραφο.

FINANCIAL TIMES (ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ - 12/3/1997) :

«...Το μάθημα από την Αλβανία είναι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα πρέπει να επικεντρώσει τις προσπάθειές της για διεύρυνση της με χώρες όπως η Δημοκρατία της Τσεχίας, Πολωνίας και Ουγγαρίας αλλά θα πρέπει να στρέψει την προσοχή της στις χώρες όπου παρατηρείται αστάθεια και δεν περιλαμβάνονται στην διεύρυνση, όπως η πρώην Γιουγκοσλαβία και η Ουκρανία...".

Αναμετάδοση από το Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων.

DAILY EXPRESS (ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ - 12/3/1997) :

"...Μετά την πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος, χωρικοί ορεινών περιοχών της Αλβανίας αντιμετώπισαν τη φτώχεια καλλιεργώντας μαριχουάνα και κοκαΐνη. Σύμβουλοί τους για τις "καλλιέργειες" ήταν Ιταλοί, Γερμανοί αλλά και Έλληνες λαθρέμποροι ναρκωτικών. Αναπτύχθηκαν δεσμοί με τη μαφία ενώ οι αλβανικές αρχές δεν έκαναν τίποτε για να σταματήσουν το λαθρεμπόριο ναρκωτικών και έτσι αυτά μεταφέρονται στην Κέρκυρα και τα λιμάνια της Ιταλίας για να παραληφθούν από μέλη της μαφίας...",

Αναμετάδοση από το Μακεδονικό Πρακτορείο Ειδήσεων.

L' ALSACE (ΓΑΛΛΙΑ - 3/3/1997) :

«...Έξω, όλα πάνε καλά. Ο πρόεδρος έχει οδηγήσει το έθνος του σ' έναν δρόμο που ευχαριστεί τους Αμερικανούς συμμάχους και τους Ευρωπαίους φίλους του. Ο Μπερίσα παίζει έναν κατευναστικό ρόλο σ' αυτή την περιοχή - πυριτιδαποθήκη της πρώην Γιουγκοσλαβίας. Δεν πρόβαλε εθνικιστικά επιχειρήματα που θα μπορούσαν να πυροδοτήσουν την περιοχή του Κοσσυφοπεδίου και της Μακεδονίας. Πίσω, όμως, απ' την βιτρίνα, οι Αλβανοί αρχίζουν να χάνουν την υπομονή τους...».

Γράφει ο François Becet.

FRANCE SOIR (ΓΑΛΛΙΑ - 4/3/1997) :

«...Τα Τίρανα βρίσκονται πάνω σ' ένα ηφαίστειο. Η έκρηξή του θα μπορούσε να φτάσει στην Ελλάδα και, το πιο σημαντικό, στο Κοσσυφοπέδιο, όπου όλοι φοβούνται μια σύγκρουση εθνοτήτων που θα ξανάναβε τον πόλεμο στη Βοσνία... Το μέτρο των ανησυχιών είναι ανάλογο με το μέτρο των ελπίδων που αφύπνισε η επιστροφή της Αλβανίας στην ελευθερία... Στα Τίρανα, όπως ακριβώς και στο Βελιγράδι και στη Σόφια, οι πολιτικοί ηγέτες δεν έχουν πια την ικανότητα να αφομοιώσουν τις δομές της Δυτικής δημοκρατίας. Δεν μας μένει πια άλλη επιλογή : ή αφήνουμε τώρα το λαό να μιλήσει ή του κλείνουμε το στόμα για τα επόμενα χρόνια. Με τον τρόπο αυτό, παίζουμε τελικά του υπερ-εθνικισμού, της ιδεολογίας που οδήγησε την πρώην Γιουγκοσλαβία στον πόλεμο...».

Άρθρο του Jacques Malmassari.

LIBERATION (ΓΑΛΛΙΑ - 5/3/1997) :

«...Στα Βαλκάνια υπάρχουν ομοιότητες, καθώς κι ένα κολλητικό σύμπτωμα... Φαίνεται να υπάρχει κάποια αναλογία μεταξύ γεγονότων και εξελίξεων. Η Βουλγαρία, σαφέστατα, μιμείται τη Σερβία... Στην Αλβανία, ωστόσο, η κατάσταση είναι διαφορετική. Είναι πιο βίαιη και πιο απελπισμένη... Στη Σερβία, η επανάσταση ήταν πολιτική, πυροδοτημένη από την εκλογική απάτη... Στη Βουλγαρία, οι οικονομικοί παράγοντες λειτούργησαν ως καταλύτης... Στην Αλβανία, η οικονομική κατάσταση βρίσκεται στο επίκεντρο με τον πιο ωμό τρόπο...».

Λόγια του «βαλκανιολόγου» Pierre Hasner, όπως αναφέρονται σε άρθρο της Helene Despic-Popovic.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Αλβανία: η Επανάσταση είναι εκεί...

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

LIBERATION (ΓΑΛΛΙΑ - 6/3/1997) :

«...Οι Ευρωπαίοι αξιωματούχοι είναι αδιόρθωτοι. Για μια φορά ακόμη, αιφνιδιάστηκαν... Πριν μερικά χρόνια, έδειξαν πως ήταν ανίκανοι να ερμηνεύσουν σωστά τα προειδοποιητικά σημεία της γιουγκοσλαβικής εξέγερσης. Σήμερα, αρνούνται να δουν την αναρχία που κυριαρχεί στην Αλβανία... Μπροστά στην σοβαρότητα και στους κινδύνους της κατάστασης, η αντίδραση της Ουάσινγκτον, καθώς κι εκείνη των άλλων ευρωπαϊκών πρωτευουσών δεν είναι τίποτε περισσότερο από γελοία. Δεν είναι αυτή η κατάλληλη εποχή να δώσουμε μαθήματα δημοκρατίας στον Μπερίσα, ο οποίος άλλωστε δεν ενδιαφέρεται. Είναι η εποχή να επιβάλουμε κάποιους όρους και να ετοιμαστούμε για το χειρότερο...»

Άρθρο του Jacques Amalric.

HERALD of Glasgow (ΣΚΩΤΙΑ - 4/3/1997) :

«...Η Αλβανία βρίσκεται πιθανόν στο σημείο όπου ένα ολίσθημα στην αναρχία είναι αναπόφευκτο... Θεωρητικά, τα θύματα της απάτης έπρεπε να τιμωρηθούν όπως τους αξίζει - η ποινή της οικονομικής απληστίας είναι η οικονομική απώλεια. Εδώ, ωστόσο, υπάρχουν κάποια ελαφρυντικά... Μέχρι τώρα, το περισσότερο που έκαναν οι διπλωμάτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν να βγάζουν κάποιον ακατανόητο θόρυβο συμπαράστασης στον πρόεδρο Μπερίσα. Τώρα, ήρθε η στιγμή να προσφέρουν ουσιαστική βοήθεια σε μετρητά, Η Αλβανία είναι - κι αυτό το αποδέχονται όλοι - ένα υποψήφιο μέλος... Είναι αδιανόητο, η Ευρωπαϊκή Ένωση, σαν να μην μπορεί να κάνει τίποτε, να στέκεται και να παρακολουθεί την Αλβανία να υποφέρει μόνη της...».

Άρθρο της σύνταξης.

ABC (ΙΣΠΑΝΙΑ - 2/3/1997) :

«...Σε μια χώρα, όπου η ανεργία φτάνει τώρα στο 70 % του πληθυσμού κι όπου μοναδική επιδίωξη είναι η επιβίωση, η κρίση του 'συστήματος των πυραμίδων' πυροδότησε τη λαϊκή οργή κι αυτή, μέρα τη μέρα, αυξάνει λόγω της έντονης καταπίεσης που ασκεί η υποτιθέμενη δημοκρατική κυβέρνηση στους διαδηλωτές...».

Άρθρο της Cristina López Schlichting, απεσταλμένης στα Τίρανα.

EL PAÍS (ΙΣΠΑΝΙΑ - 2/3/1997) :

«.Η κυβέρνηση της Αλβανίας παραιτείται μετά τον θάνατο 9 ατόμων στη διάρκεια της λαϊκής εξέγερσης».

Τίτλος στην πρώτη σελίδα της εφημερίδας, που παραπέμπει σε άρθρο στις μέσα σελίδες.

EL PAÍS (ΙΣΠΑΝΙΑ - 14/3/1997) :

«...Το χάος που έρχεται από το νότο έχει κιόλας εγκατασταθεί στο βορρά και στην πρωτεύουσα, Τίρανα... Η προσωρινή κυβέρνηση είναι ανίκανη να συγκρατήσει αυτή την χωρίς πρόσωπο εξέγερση που έχει χαρακτηριστικά ολοκληρωτικής αταξίας...Στην αλβανική πρωτεύουσα, όπως συνέβη πριν σε άλλες πόλεις της χώρας, ήδη σημειώνονται λεηλασίες και επιθέσεις σε αποθήκες όπλων, μερικές απ' τις οποίες ανοίγονται από μέλη της μυστικής αστυνομίας, της πιστής στον Μπερίσα δύναμης... Ενώ ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες, όπως το Ενωμένο Βασίλειο *(Βρεταννία)* και η Ιταλία, ετοιμάζονται να επαναπατρίσουν τους πολίτες τους, οι ΗΠΑ ζήτησαν χθες απ' τους δικούς τους να παραμείνουν στα σπίτια τους, όπως ανακοίνωσε η 'Φωνή της Αμερικής'... Η αλβανική εξέγερση, μέχρι στιγμής, δεν ελέγχεται πολιτικά από πουθενά... Ο νέος πρωθυπουργός, Bashkim Fino, πρώην δήμαρχος του Αργυροκάστρου, μιας από τις εξεγερμένες πόλεις, ανακοίνωσε την Τετάρτη ότι θα ερχόταν σε άμεσο διάλογο με κάποια αντιπροσωπεία των εξεγερμένων.. Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, όμως, κανείς δεν φαίνεται να γνωρίζει αν οι ένοπλοι Αλβανοί έχουν πράγματι κάποιους εκπροσώπους...».

Ανταπόκριση του ειδικού απεσταλμένου Ángel Santa Cruz, από τα Τίρανα.

«Η διεθνής κοινότητα αντέδρασε χθες με ομόφωνη «έκφραση ανησυχίας» για τα όσα διαδραματίζονται στην Αλβανία. Ξεκινώντας από την πλήρη ασυμφωνία σχετικά με τον τρόπο χειρισμού μιας ένοπλης σύγκρουσης που δεν διαθέτει συγκεκριμένες εδαφικές ζώνες και αναγνωρίσιμους συνομιλητές, άρχισε να εξετάζει πιθανές στρατιωτικές επεμβάσεις...».

Ανταπόκριση του Xavier Vidal - Folch από τις Βρυξέλλες.

Στην Ελλάδα, σύσσωμος σχεδόν ο τύπος και τα ΜΜΕ έδωσαν - κυριολεκτικά - «ρέστα»... Ηλίθιοι έως πληρωμένοι συναγωνίζονται σε βρισιές ενάντια στον Αλβανικό λαό, συμπεριλαμβάνοντας σ' αυτόν ή μη ακόμη και τον Μπερίσα... Δυστυχώς, δεν μιλάμε μόνο για τα όσα είπε - και λέει - ο Κ. Πλεύρης από την οθόνη του νεοδημοκρατικού TELE-CITY («... Οι Αλβανοί ήταν πάντα εχθροί μας... Ας χαθούν λοιπόν όλοι τους...») ή όσα είπε - και λέει (και γράφει στην χιτλερική του φυλλάδα) - ο Ν. Μιχαλολιάκος από την οθόνη του βασιλοχουντικού ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ... Μιλάμε ακόμη και για τους συντάκτες των ραδιοτηλεοπτικών δελτίων ειδήσεων της κρατικής ΕΡΑ και ΕΤ που συναγωνίζονται τους συναδέλφους τους των ιδιωτικών καναλιών στην αμαύρωση του αγώνα των Αλβανών και στην παραπληροφόρηση των Ελλήνων, μη διστάζοντας να μπλέκουν έννοιες που δεν καταλαβαίνουν («πλιάτσικο», «χάος», «αναρχία», αποδεικνύοντας με τον τρόπο αυτό τις «αρετές» της δικής τους «ανωτερότητας», «ευταξίας», «δημοκρατικότητας»...).

Όλοι;

Ευτυχώς, όχι.

Υπάρχουν κάποιοι που δεν διστάζουν να λένε τα πράγματα, όπως είναι.

Ίσως όχι πολλοί, αλλά εν πάση περιπτώσει αρκετοί για να αποδείξουν ότι κάποιοι αφορισμοί (π.χ. «πας δημοσιογράφος ρουφιάνος») είναι απλώς ψευδείς και ρατσιστικοί.

Από αυτούς λοιπόν τους δημοσιογράφους και τα δημοσιεύματά τους διαλέξαμε να αναδημοσιεύσουμε στην επόμενη σελίδα, ένα άρθρο του Παντελή Μπουκάλα.

ΑΛΒΑΝΙΑ : Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΚΕΙ

Του **ΠΑΝΤΕΛΗ ΜΠΟΥΚΑΛΑ**

Αν δώσουμε πίστη στη μυθολογία, την πίστη που της οφείλουμε, οι δεσμοί των Ελλήνων και των Ιλλυριών είναι δεσμοί αίματος – ο Ιλλυριός υπήρξε γιος της Αρμονίας και του Κάδμου, ήρωα των Βοιωτών, αδελφού της Ευρώπης και του Φοίνικα· κι όπως πλουτίστηκε ή και αλλοιώθηκε μέσα στους αιώνες η φλέβα που μπορεί και να οδήγησε από τους Ιλλυριούς στους Αλβανούς, τους Σκιπετάρους, έτσι, και εξίσου, πλουτίστηκε και ή αλλοιώθηκε, στο παμβαλκανικό χωνευτήρι, η φλέβα που μπορεί και να οδήγησε από τους αρχαίους Ελληνες στους Ρωμιούς και Γραικούς, τους νυν Ελληνες. Αν πάλι, εξ ορθολογισμού κινούμενοι, προτιμάμε να εμπιστευτούμε την ιστορία, τότε και η «μεγάλη» (εκείνη που αρκούντως στρογγυλεμένη μαθαίνουμε στα σχολεία) έχει να ομολογήσει και να τεκμηριώσει τους στενότατους δεσμούς των δύο λαών αλλά και η «μικρή» ιστορία, η χειροπιαστή, αυτή που εκτυλίσσεται γύρω μας: μετρώντας τους φίλους του θα βρει κανείς πολλούς τους Αρβανίτες, κι ανάμεσά τους σαραντάρηδες που οι γονείς τους δεν τους δίδαξαν ποτέ τη μητρική τους γλώσσα από την επιθυμία της αφομοίωσης (επιθυμία που το άλλο της όνομα, το πραγματικό, είναι ο φόβος του αποκλεισμού και του πιθανού στίγματος). Και μόλις τα τελευταία χρόνια οι πιο ηλικιωμένοι ανάμεσά τους, πιο Ελληνες κι από τους Ελληνες, πλέκουν στα γλέντια τραγούδια της απωθημένης δεύτερης γλώσσας τους (της κάποτε πρώτης)· κι είναι τότε σαν να σπάνε αναδρομικά πέντε κόμποι της ιστορίας μαζί.

Τώρα, όσο ακούμε και βλέπουμε, και παρά τις προσπάθειες ορισμένων κα «καθαρίσουν» την εικόνα και το λόγο που φτάνουν από την Αλβανία (αλλά και να αποσπάσουν μαζικό συχωροχάρτι από τον Μπερίσα), οι Ελληνες της μειονότητας δεν παραμένουν αδρανείς και αδιάφοροι παρατηρητές της εξέγερσης, αλλά ούτε και αποπειρώνται να την επιτονίσουν με κάποιαν ελληνοπρέπεια: απευθύνονται προς την Ελλάδα (πρωτίστως προς το λαό της και κατά δεύτερον λόγο προς τους ελεγχόμενους κυβερνήτες της) με την ίδια παρακλητική επιμονή που απευθύνονται και οι υπόλοιποι επαναστατημένοι· απευθύνονται στον γείτονά τους, στον γνώριμο γείτονα, αντλώντας το δικαίωμα αυτό από την πείρα αιώνων (αλλά και από το γεγονός ότι, σήμερα, στους δικούς τους εν πολλοίς ώμους ακουμπάει η όποια ελληνική ανάπτυξη) και κατόπιν από την αδελφική, αιματική σχέση. Οι Βορειοηπειρώτες δρουν κατά πρώτον λόγο ως πολίτες της Αλβανίας, αφού αυτό είναι, κι αυτό θέλουν να παραμείνουν: κανείς δεν παρατάει τον τόπο του, χώμα μαζί και μνήμη, για να χαθεί σε άξενες μητροπόλεις ή σε άστοργες μητριές. Και αυτοί, λοιπόν, κρατούν όπλα και πυροβολούν στον αέρα, και αυτοί διαδηλώνουν, και αυτοί θέλουν «να πέσει ο Μπερίσας» και ορκίζονται δημοσίως ότι ώς τότε δεν θα αυτοαφοπλιστούν, και αυτοί συμμετέχουν στις δοκιμές αυτοοργάνωσης, και αυτοί προσπαθούν να δώσουν στη λαϊκή αντίσταση τον πολιτικό χαρακτήρα που ταιριάζει στις βλέψεις τους. Ακόμη κι αν σε κάποιο χωριό ή πόλη πρωταγωνιστούν και ηγούνται, η δράση τους έχει γνωρίσματα πολιτικά, όχι εθνικά.

Εμείς εδώ δείχνουμε ενίοτε σαν να ντρεπόμαστε μπροστά στο μαρτυρημένο γεγονός της συμμετοχής των ομογενών στην ένοπλη λαϊκή διαμαρτυρία, αντί να αναγνωρίζουμε πόση γενναιότητα προϋποθέτει, και πόσο μεγάλο είναι το τίμιο διακύβευμά της. Αλλοι από μας, οι σεσημασμένοι επαγγελματίες του αλυτρωτισμού (σαν κι εκείνους του ΜΑΒΗ που αθωώθηκαν πανηγυρικά από την ελληνική Δικαιοσύνη, αφού οι διάφοροι αρμόδιοι φρόντισαν να μη «θυμούνται τίποτε»), θα προτιμούσαν να εξεγερθούν οι Βορειοηπειρώτες και να ρισκάρουν την ύπαρξή τους εν ονόματι της μητριάς πατρίδας τους, ώστε οι ίδιοι να λάβουν την αφορμή για να σηκώσου τα λάβαρα του παραληρηματικού μικροεπεκτατισμού τους και να οργανώσουν από τηλεοράσεως «ιερούς λόχους» και «ορθόδοξες απελευθερωτικές μεραρχίες». Αλλοι πάλι θα επιθυμούσαν να μείνει θεατής η μειονότητα, θαρρείς και δεν της έκλεψαν τον ιδρώτα της οι παρατράπεζες, θαρρείς και δεν πλήττεται δεινώς από το απολυταρχικό καθεστώς του Μπερίσα, θαρρείς και πρέπει να πετάξουν μόνοι τους στους ανέμους τα χρόνια που πέρασαν στις φυλακές και του προηγούμενου καθεστώτος και των διαδόχων του, θαρρείς, τέλος, και δεν οφείλουν να γνοιάζονται για τον πόνο και το πάθος του γείτονά τους, του αδελφού γείτονά τους (γιατί είναι και οι Αλβανοί αδέρφια τους).

Εμείς εδώ, επιπλέον, φαίνεται πως αποφασίσαμε ότι ο μόνος τίτλος που οφείλουμε να αποδώσουμε στους εξεγερμένους της Νότιας Αλβανίας είναι αν όχι του «κατσαπλιά» και του «μαφιόζου», το πολύ πολύ του «στασιαστή» και όχι βεβαίως του επαναστάτη (σε άλλες εξεγέρσεις πάντως, όταν το «κακό» ήταν «κόκκινο και τον καθοδηγητικό τόνο τον έδινε το CNN, ο τίτλος του επαναστάτη απονεμόταν αφειδώλευτα και σαν αυτονόητος). «Στασιαστές» λοιπόν αποκαλούνται όλο και συχνότερα στα κανάλια οι εξεγερμένοι, με τη φωνή να χρωματίζεται έτσι ώστε να αποσαφηνίζεται ευθύς αμέσως ότι η λέξη χρησιμοποιείται αποκλειστικά με την αρνητική, την απαξιωτική σημασία της. Φαίνεται ότι, επειδή ουδείς ποτέ θεώρησε τους Αλβανούς άξιους της δημοκρατίας και της ελευθερίας (ούτε οι βασιλιάδες τους ούτε οι εν ολοκληρωτισμώ ηγέτες τους ούτε οι επίγονοι του Χότζα, αλλά ούτε η διεθνής κοινότητα και οι κυβερνήσεις των δυτικών χωρών), θεωρήθηκε αυτονόητο πως δεν είναι άξιοι ούτε μιας αυθεντικής επανάστασης, μιας επανάστασης ικανής ν' αλλάξει άρδην τον πολιτικό χάρτη, και μάλιστα με τρόπο διαφορετικό από εκείνον που σχεδιάζουν στα γραφεία των «στρατηγικών μελετών» τους οι ποικίλοι «θεατές» και ενδιαφερόμενοι. Τι άλλο πρέπει να κάνουν λοιπόν για να πιστέψουμε πως δικαιούνται να είναι κάτι παραπάνω από δουλοπάροικοι της ευμάρειάς μας ή πρωταγωνιστές των ρατσιστικών ανεκδότων μας;

Το άρθρο του Π. Μπουκάλα, με τίτλο : **«Κατσαπλιάδες», «στασιαστές» και εξεγερμένοι** δημοσιεύθηκε στις 16/3/97 στην ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ.

ΤΟΥΡΚΙΑ : ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΧΕΙ ΦΥΓΑΔΕΨΕΙ ΤΟΝ ΙΜΠΡΑΧΗΜ ΣΑΧΗΝ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ.

Αυτός που φυγάδεψε τον ιδρυτή του «Τμήματος Ειδικών Επιχειρήσεων», Ιμπραχήμ Σαχήν, στο εξωτερικό, δεν είναι άλλος από το ίδιο το κράτος που αποκαλύφθηκε στο Σουσουρλούκ. Το κράτος της Κοντρ-γκερίλλας, φυγαδεύοντας τον Ι. Σαχήν στο εξωτερικό, πλήρωσε το χρέος του.

Ποιός είναι ο Ι. Σαχήν, που, χρόνια τώρα, δολοφονούσε κι έχυνε αίμα, για λογαριασμό του κράτους;

Ο Ι. Σαχήν έχει οργανώσει τις «Ειδικές Μονάδες» που δολοφονούν τους ανθρώπους και καίνε τα χωριά στο Κουρδιστά, που τυραννούν τον λαό. Ο Ι. Σαχήν είναι ο βασικός υπεύθυνος για τα δεινά που προκαλούν οι «Ειδικές Μονάδες» στον κουρδικό λαό.

Ο Ι. Σαχήν είναι ο υπεύθυνος για τα δάκρυα των μανάδων, για τους βιασμούς των νέων κοριτσιών, για τους βασανισμούς, για την αιματοχυσία και τα δάκρυα ενός ολόκληρου λαού.

Μετά τον Χουλουσή Σαγίν *, ο Ι. Σαχήν θέλησε ν' αναλάβει το ρόλο του «Χασάπη του Κουρδιστάν» και με τους δολοφόνους, που εκπαίδευσε και οργάνωσε, σχεδίασε και πραγματοποίησε την πυρπόληση χιλιάδων χωριών, την εκτόπιση δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων, τη δολοφονία εκατοντάδων ατόμων, δεκάδες «ανεξιχνίαστες» δολοφονίες, βασανισμούς χιλιάδων ανθρώπων.

Οι δολοφονίες κι οι αιματοχυσίες του Ιμπραχήμ Σαχήν δεν περιορίστηκαν στο Κουρδιστάν. Απλώθηκαν σ' όλη τη χώρα. Αυτοί οι αιματοβαμμένοι δολοφόνοι πήραν μέρος στις δολοφονίες εκατοντάδων επαναστατών και στην «εξαφάνιση» χιλιάδων. Είναι οι υπεύθυνοι των «Χιλίων Επιχειρήσεων». Είναι τα «πρωτοπαλλήκαρα» του κράτους-μαφία, που έχουν οργανώσει οι ΗΠΑ.

Το κράτος-μαφία, που ξεσκεπάστηκε στο Σουσουρλούκ, για να ξεγελάσει την κοινή γνώμη θυσίασε μερικά από τα «πρωτοπαλλήκαρά» του. Το κράτος απομάκρυνε, έθεσε σε διαθεσιμότητα αυτούς τους δολοφόνους. Παρ' όλα, όμως, τα εγκλήματά τους, τους κήρυξε «ήρωες». Ο Ιμπραχήμ Σαχήν, που καταζητιόταν από την αστυνομία με ένταλμα σύλληψης, κυκλοφορούσε στην Άγκυρα ελεύθερος. Στο τέλος, το κράτος φυγάδεψε τον Ιμπραχήμ Σαχήν στο εξωτερικό.

Η δικαιοσύνη του λαού δεν θα τον ξεχάσει. Ο Ιμπραχήμ Σαχήν, όπου και να πάει, δεν μπορεί να ξεφύγει από την δικαιοσύνη του λαού. Το φασιστικό καθεστώς δεν πρόκειται να τιμωρήσει τον Σαχήν. Θα τον τιμωρήσει, όμως, αργά ή γρήγορα ο λαός.

23-2-1997
D.H.K.C.
(ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ)
Η ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

* *Ο στρατηγός Χουλουσή Σαγίν ονομαζόταν από τον λαό «Χασάπης του Κουρδιστάν», λόγω των δολοφονιών που είχε κάνει. Τιμωρήθηκε και εκτελέστηκε από την ΝΤΕΒΡΙΜΤΖΗ ΣΟΛ.*

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '95 : Ίδια γεύση, το εφετείο, που ξεκίνησε στις 11 Μάρτη, μ' εκείνο που είχε ξεκινήσει στις 4 του Φλεβάρη. Ο Αν. Πράσσος (πρόεδρος), η Μ. Παρηγόρη κι ο Π. Παρτσιλίβας (εφέτες) και ο Μιχάλης Δέτσης (εισαγγελέας και γνωστός ΠΑΣΟΚιζής) ακολούθησαν την ίδια συνταγή : Όσοι «περίμεναν το τρόλλεϋ», αθώοι. Όσοι είχαν κοινωνικές απόψεις, 12 μήνες (με τετραετή αναστολή). Όσοι, τέλος, (σεβόμενοι τον εαυτό τους ή για λόγους ανωτέρας βίας) δεν τίμησαν το δικαστήριο με την παρουσία τους, έμειναν στα ίδια (40 μήνες). Ούτε η «βίαιη προσαγωγή» του ανεκδιήγητου Μαρκάτου δεν κατάφερε να σπάσει τη μονοτονία και την πλήξη της παράστασης. (Πάντως, πρέπει να ομολογήσουμε τη σωστή στάση του καθηγητή Τσαμασφύρου. Ελπίζουμε - τόσα έχουν δει τα μάτια μας - να μην αλλάξει κι αυτός αργότερα. Εδώ, κατάφερε ο «ΕΑΜογενής» Γιαννόπουλος να καταντήσει εκεί που κατάντησε...).

Όταν κάποιοι συνεπείς με τις ιδέες και τις διακηρύξεις τους, αλλά μη μετέχοντες στην εξουσιαστική φάρα, άνθρωποι τολμούν - σ' ένδειξη φιλίας προς τους λαούς που ζουν υπό το φασιστικό καθεστώς της Τουρκίας - να σηκώσουν, στις 25 Μάρτη, την τουρκική πλάϊ στην ελληνική σημαία, η πράξη τους ονομάζεται (από ΜΜΕ και Βουνάτσους, αλλά και από κάποιους «αριστερούς πατριώτες» **ΑΛΗΤΕΙΑ.**

Όταν κάποιοι ασυνεπείς στα όσα λένε, αλλά τιτλούχοι (πρεσβευτές, υπουργοί και πάει λέγοντας), καλούν - σ' ένδειξη της υποταγής τους στις επιταγές της νέας τάξης - στον επίσημο εορτασμό της 25 Μάρτη, τον αρχηγό ενός στρατού που σκοτώνει Τούρκους, Κούρδους, κλπ. αντικαθεστωτικούς, η ενέργειά τους αποκαλείται (από τα ίδια ΜΜΕ και τον ίδιο Βουνάτσο), **ΕΥΓΕΝΕΙΑ...**

★Έδρασαν στην Κέρκυρα, με την ευκαιρία της «εθνικής» επετείου, οι «αλβανοφάγοι» χιπλερικοί. Γιατί να μην δράσουν, άλλωστε; Ποιός θα τους εμποδίσει; Ο «σοσιαλιστής» Σημίτης, που με τις ευλογίες της «διεθνούς κοινότητας» ετοιμάζεται να στείλει το ασκέρι του, να επιβάλει στη γειτονική χώρα την τάξη που επικρατεί κι εδώ;

★ ΠΟΛΥ ΚΑΛΟ ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΟΤΑΝΙΣ», ΜΕ ΤΟ ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΑ ΟΣΑ ΔΙΑΔΡΑΜΑΤΙΣΤΗΚΑΝ ΣΤΗ ΒΡΑΖΙΛΙΑ ΤΟ 1996.

★ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΤΟ 3° ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ «ΦΥΛΛΟΥ ΛΙΠΟΤΑΞΙΑΣ».

ΓΑΛΛΙΑ : Φασίστες έκαψαν στις 16 Φλεβάρη το Αναρχικό βιβλιοπωλείο PLUME NOIRE της Λυών. Παρά τις τεράστιες ζημιές, οι σύντροφοι δηλώνουν πως θα το ξαναφτιάξουν, ακόμη καλύτερο. Όσοι θέλουν και μπορούν να τους βοηθήσουν (οικονομικά ή αλλοιώς), ας έρθουν σ' επαφή με την Fédération Anarchiste Francophone («Γαλλόφωνη Αναρχική Ομοσπονδία», όπως μετονομάστηκε απ' την αρχή του χρόνου η «Γαλλική Αναρχική Ομοσπονδία»), 125 rue Amelot, 75011 PARIS, FRANCE.

★ Με το ΚΕΦΑΛΙ ΨΗΛΑ βγήκε η «σοσιαλιστική» κυβέρνηση από την αναμέτρησή της με τους καθηγητές. ΜΠΡΑΒΟ HERR ΣΗΜΙΤΗ. ΣΗΚΩΣΕ ΤΟ ΛΙΓΟ ΨΗΛΟΤΕΡΑ ! ΕΤΣΙ, ΓΙΑ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΙ ΣΤΟΧΟ ΤΟ ΦΤΥΣΙΜΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ !

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ, ΑΚΡΟΔΕΞΙΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ κλπ., ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ ΤΕΥΧΟΣ

★ Αναβλήθηκαν η δίκη των 4 συντρόφων της Θεσσαλονίκης (για τα επεισόδια του Νοέμβρη '95, καθώς κι η δίκη του μπάτσου που είχε κακοποιήσει συντρόφισσα.

O EJÉRCITO POPULAR REVOLUCIONARIO (Επαναστατικός Λαϊκός Στρατός) της πολιτείας Guerrero του Μεξικού καταγγέλλει τη χρησιμοποίηση του στρατού για την αστυνόμευση της Πόλης του Μεξικού και προειδοποιεί τους Μεξικανούς για τον κίνδυνο στρατιωτικού πραξικοπήματος που διατρέχει η χώρα. Ο E.P.R. δηλώνει πως αν δεν αποσυρθούν οι στρατιωτικοί από τους δρόμους, θα αντιμετωπιστούν σαν στρατός κατοχής.

Χώρα των Βάσκων

... ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ...

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο τεύχος, η κατάσταση που επικρατεί στη χώρα των Βάσκων παρουσιάζεται ιδιαίτερα οξυμένη τους τελευταίους μήνες. Από το περασμένο φθινόπωρο, οι εκρήξεις, οι εμπρησμοί, οι πυροβολισμοί, οι σκοτωμοί, οι συλλήψεις, αποτελούν καθημερινή ρουτίνα.

Σαν «δελτίο πληροφόρησης», λοιπόν, καταγράφουμε κάποιες απ' αυτές τις ενέργειες, διευκρινίζοντας πως η καταγραφή που ακολουθεί δεν είναι πλήρης και ζητώντας εκ των προτέρων συγγνώμη για τυχόν παραλείψεις κι ελλείψεις.

- 25/1/1997 : «Ημέρα αγώνα» για την απελευθέρωση της χώρας των Βάσκων από τον Ισπανικό ζυγό. Οι βασκικές επαρχίες έχουν από χθες καταληφθεί από χιλιάδες πάνοπλους άντρες της Guardia Civil [1] και της Ertzaintza [2]. Δεκάδες άτομα συλλαμβάνονται στη διάρκεια επεισοδίων οφειλομένων στην προκλητικότητα των μπάτσων.
- 25/1/97 : Το κυβερνών Partido Popular (Λαϊκό Κόμμα του Aznar) ζητάει από την αστυνομία «αποτελεσματικότερη αντιμετώπιση της βίας στην χώρα των Βάσκων».
- 4/2/97 : Η διεύθυνση των φυλακών της Salamanca αποφασίζει το διασκορπισμό των Βάσκων κρατουμένων που είχαν συγκεντρωθεί εκεί, σε άλλες φυλακές στις τέσσερεις άκρες της χώρας.
- 4/2/97 : Ο υπουργός εσωτερικών (και δημόσιας τάξης), Mayor Oreja, καταγγέλλει το (νόμιμο) Partido Nacional Vasco ως «τροφοδότη της τρομοκρατίας της ΕΤΑ».
- 5/2/97 : Στην Villava (περιοχή Tarifa) δυο άτομα συλλαμβάνονται κατηγορούμενα ότι προπηλάκισαν αστυνομικούς.
- 5/2/97 : Δυο ακόμη άτομα συλλαμβάνονται στο Hernani, κατηγορούμενα ως μέλη της ΕΤΑ [3].
- 5/2/97 : Στην περιοχή Tarifa σημειώνονται εκτεταμένα επεισόδια μεταξύ αντρών της Guardia Civil και νεαρών που τους επιτίθενται με πέτρες ξύλα και μολότωφ. Οι πολιτοφύλακες σπάνε τις πόρτες σπιτιών και μπουκάρουν μέσα για να συλλάβουν ανήλικους που τους πετούν αντικείμενα. Κατατίθενται 21 αγωγές πολιτών για τις ζημιές που υπέστησαν από τη συμπεριφορά των οργάνων της «τάξης». Ο κυβερνήτης του Cadiz, δυο ώρες μετά τη λήξη των επεισοδίων δηλώνει : «Η Guardia Civil πρόβαλε νόμιμη άμυνα...».
- 7/2/1997 : Η Ertzaintza εισβάλλει σε αίθουσα όπου προβάλλεται βίντεο της Herri Batasuna [4]. Το βίντεο κατάσχεται.
- 7/2/1997 : Η Ertzaintza διαλύει βίαια συγκέντρωση Βάσκων συνδικαλιστών έξω από το βασκικό «κοινοβούλιο» [5] στο Bilbao. Πολλοί τραυματίες.
- 7/2/1997 : Επίθεση με μολότωφ στο ειρηνοδικείο της Renteria, στη Ναβάρρα. Μια υπάλληλος παθαίνει ελαφρά εγκαύματα.
- 7/2/1997 : Στέλεχος της ΕΤΑ βρίσκεται κρεμασμένος στο κελί όπου κρατείται στις διαβόητες φυλακές Alcalá de Meco στη Μαδρίτη. Οι αρχές ισχυρίζονται ότι ο κρατούμενος (ως ύποπτος τρομοκρατικών ενεργειών), Aranzamendi, «αυτοκτόνησε»...
- 10/2/1997 : Ένας δικαστής (ο Rafael Martínez Emperador, στη Μαδρίτη), κι ένας υπάλληλος του στρατού (ο Domingo Puente Marín, στη Γρανάδα) σκοτώνονται σε δυο επιθέσεις που αποδίδονται στην ΕΤΑ. (βλ. προηγούμενο τεύχος). Η εκτέλεση του δικαστή αποδίδεται στο «comando Madrid», που στα μέσα του Γενάρη του 1997 είχε εκτελέσει τον αντισυνταγματάρχη Jesús Cuesta, ενώ η έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου στη Γρανάδα ήταν το πρώτο περιστατικό αυτού του τύπου στην πόλη.
- 10/2/1997 : Ο Eugenio Aranburu ή «Txo», συνδικαλιστής του LAB [6] και μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της Herri Batasuna, 42 ετών, βρίσκεται κρεμασμένος στο πατρικό του σπίτι, στην Mallabia (Vizcaya). Στις 11/2/97, ο Aranburu επρόκειτο να δικαστεί στο Ανώτατο Δικαστήριο κατηγορούμενος, μαζί με άλλους 25 συντρόφους του, ότι «είχαν διανείμει το βίντεο της ΕΤΑ» (βλ. παραπάνω, 7/2/97). Ο Aranburu είχε δηλώσει ότι δεν θα πήγαινε στο δικαστήριο κι ότι θα περίμενε τους ertzainas να πάνε να τον συλλάβουν στο χωριό του, όπου γλένταγε με τους συγχωριανούς του. Ο δήμαρχος της Mallabia (José Ramón Olalde, του PNV) κηρύσσει την πόλη σε πένθος και σηκώνει στο δημαρχείο την ikurriña [7], μεσίστια, με μαύρα κρέπια.
- 10/2/1997 : Το απόγευμα, γίνεται στη Mallabia η κηδεία του Aranburu, χωρίς να γίνει - βέβαια - καμμιά ιατροδικαστική εξέταση. Το φέρετρο σκεπάζεται με την ikurriña και χιλιάδες κόσμου τραγουδούν τον βασκικό εθνικό ύμνο, Eusko Gudariak, και ζητωκραυγάζουν υπέρ της ΕΤΑ. Στις άλλες πόλεις των Βάσκων οργανώνονται διαδηλώσεις που συγκρούονται με την αστυνομία. Στο San Sebastián, τραυματίζεται μια γυναίκα, ενώ στην Pamplona τραυματίζονται δυο μπάτσοι και συλλαμβάνονται τρεις διαδηλωτές. Γραφεία της Telefónica, ένας σιδηροδρομικός σταθμός και μια τράπεζα καίγονται από νεαρούς κουκουλοφόρους σε διάφορα σημεία της Guipúzcoa.
- 10/2/1997 : Το PNV και η Eusko Alkartasuna [8] ζητούν απ' τον υπουργό εσωτερικών José Mayor Oreja να δώσει στο κοινοβούλιο εξηγήσεις για το πώς πέθανε ο José María Aranzamendi, την περασμένη Παρασκευή. Η Arantza Zulueta, δικηγόρος πολλών Βάσκων κρατουμένων, δηλώνει ότι «ο Aranzamendi δολοφονήθηκε». Η υπουργός δικαιοσύνης της κυβέρνησης της Μαδρίτης, Margarita Mariscal de Gante, σε ερώτηση δημοσιογράφου αν «ο Aranzamendi κρεμάστηκε με τα χέρια και τα πόδια του δεμένα», απαντάει πως «οι σχετικές ανακρίσεις είναι απόρρητες»...
- 10/2/1997 : Στην Pamplona, συλλαμβάνεται ένα ακόμη μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της Herri Batasuna, ο Koldo Castañeda, κατηγορούμενος για «συνεργασία με ένοπλη συμμορία». Η υπόθεση, σύμφωνα με δημοσιογραφικές πληροφορίες, ωστόσο, δεν αφορά παρά την διανομή του βίντεο της ΕΤΑ.
- 11/2/1997 : Στην Tolosa, εκτελείται ως προδότης από την ΕΤΑ ο επιχειρηματίας Patxi Arratibel.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Χώρα των Βάσκων

... ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ...

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

- 11/2/1997 : Σύμφωνα με τα ισπανικά ΜΜΕ, για την εκτέλεση της Tolosa ευθύνεται το «comando Donosti» της ΕΤΑ. Ο εκτελεσμένος, το 1988 είχε εμφανιστεί σαν «μεσολαβητής» μεταξύ της ΕΤΑ και της οικογένειας του απαχθέντος επιχειρηματία Emiliano Revilla. Ο Arratibel πήρε τα χρήματα των λύτρων (60 εκατομμύρια πεσέτες), αντί όμως να τα παραδώσει στην ΕΤΑ, άνοιξε δικές του επιχειρήσεις.
- 11/2/1997 : Η «βασκική κυβέρνηση» καταγγέλλει την ΕΤΑ ότι «παρεμποδίζει κάθε διάλογο, με την τρομοκρατική της δράση»...
- 11/2/1997 : Ο «σοσιαλιστής» πρώην πρωθυπουργός, Felipe González κατηγορεί το PNV ότι «δεν παίρνει ξεκάθαρη θέση στο θέμα της τρομοκρατίας».
- 11/2/1997 : Η κυκλοφορία στη σιδηροδρομική γραμμή Orejo - Bilbao διακόπτεται επί αρκετές ώρες ύστερα από φάρσα για βόμβα.
- 12/2/1997 : Φορτηγό της Telefónica και ταχυδρομικό γραφείο κτυπιούνται με μολότωφ στην Guipúzcoa.
- 12/2/1997 : Συλλαμβάνεται στην Pamplona το μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της Herri Batasuna, Alberto de Lorenzo.
- 12/2/1997 : «Άντρας» της Guardia Civil, που δεν αποκαλύπτει το όνομα και το πρόσωπό του, εμφανίζεται σε τηλεοπτικό κανάλι και διαψεύδει κατηγορίες για συμμετοχή της υπηρεσίας σε δολοφονίες Βάσκων αγωνιστών.
- 14/2/1997 : Το δημοτικό συμβούλιο της πόλης Modragón, με ψήφισμά του, ζητάει την απελευθέρωση των στελεχών της ΕΤΑ που κρατούνται στις φυλακές της Ισπανίας.
- 15/2/1997 : 6 κρατούμενοι, μέλη ομάδων «Υ» [9], μετάγονται με δρακόντεια μέτρα από τη χώρα των Βάσκων σε φυλακές της Μαδρίτης
- 15/2/1997 : 23 τραυματίες - οι 2 από σφαίρες αστυνομικών - κατά τη διάλυση πορείας Βάσκων που φωνάζουν συνθήματα υπέρ της ΕΤΑ στο Bilbao. Κατά την επίσημη ανακοίνωση, «οι αστυνομικοί αναγκάστηκαν να πυροβολήσουν, όταν οι διαδηλωτές τους περικύκλωσαν». Υποκαταστήματα τραπεζών κτυπιούνται με πέτρες και μολότωφ. Η διαδήλωση είχε οργανωθεί από την Herri Batasuna. που με ανακοίνωσή της κατάγγελλε το PNV και το τοπικό Partido Popular ότι «προσπάθησαν να ματαιώσουν τη διαδήλωση». Η κατάσταση 3 από τους τραυματίες κρίνεται σοβαρή.
- 16/2/1997 : Αστυνομικός του Cuerpo Nacional de la Policía σκοτώνεται στο San Sebastián, όταν εκρήγνυται μηχανισμός με τον οποίο έχει παγιδευθεί το αυτοκίνητό του.
- 17/2/1997 : «Ριζοσπαστικά στοιχεία» πυρπολούν στο San Sebastián τα γραφεία της U.G.T. (Unión General del Trabajo = Γενική Ένωση Εργασίας, συνδικαλιστική οργάνωση που πρόσκειται στο «σοσιαλιστικό» κόμμα).
- 17/2/1997 : Το Ανώτατο Δικαστήριο διατάζει την φυλάκιση 6 ακόμη στελεχών της Herri Batasuna.
- 17/2/1997 : 4 ανήλικοι συλλαμβάνονται στην Pamplona επειδή πετροβολούν αστυνομικούς.
- 18/2/1997 : Στο Bilbao συλλαμβάνονται τα 6 στελέχη της Herri Batasuna, των οποίων διατάχθηκε χθες ο εγκλεισμός στις φυλακές.
- 18/2/1997 : Εκρηκτικός μηχανισμός προκαλεί ζημιές στο κτίριο της Telefónica στο Bilbao.
- 18/2/1997 : Εξουδετερώνεται εκρηκτικός μηχανισμός σε έκθεση αυτοκινήτων στην ίδια πόλη.
- 18/2/1997 : Βρίσκεται αυτοκίνητο που είχε χρησιμοποιηθεί στην εκτέλεση του Emperador. Το αυτοκίνητο είναι παγιδευμένο, αλλά ο μηχανισμός εξουδετερώνεται.
- 18/2/1997 : Το «λαϊκό» και το «σοσιαλιστικό» κόμμα καταγγέλλουν και πάλι το PNV, επειδή «δεν καταδικάζει την τρομοκρατία».
- 18/2/1997 : Απεργούν οι φορτηγατζήδες στην Χώρα των Βάσκων και στην υπόλοιπη Ισπανία και κλείνουν τους κεντρικούς δρόμους, με αποτέλεσμα να δεχθούν την άγρια επίθεση της Guardia Civil που συλλαμβάνει δεκάδες απεργούς.
- 19/2/1997 : Με ανακοίνωσή του, το εκτός νόμου Partido Comunista de España (Revolucionario) (Κομμουνιστικό Κόμμα Ισπανίας - Επαναστατικό), διαψεύδει χθεσινή κυβερνητική ανακοίνωση, σύμφωνα με την οποία «το PCE -R συμφώνησε να διαλύσει την GRAPO (Grupo de Acción Primero de Octubre = Ομάδα Δράσης Πρώτης Οκτώβρη)». Η GRAPO και η ΕΤΑ διατηρούν φιλικές σχέσεις.
- 19/2/1997 : Με ανακοίνωσή της, η ΕΤΑ αναλαμβάνει επίσημα την ευθύνη των τελευταίων επιθέσεων (αν και αρκετές απ' αυτές είναι έργο άλλων ομάδων ή ακόμη και ανοργάνωτων ανήλικων αγωνιστών).
- 20/2/1997 : Η «επιτροπή ανθρωπίνων δικαιωμάτων» του «βασκικού κοινοβουλίου» ζητάει με ψήφισμά της τη συγκέντρωση των διασκορπισμένων σ' όλη την Ισπανία Βάσκων κρατουμένων στις φυλακές της περιοχής.
- 20 - 25/2/1997 : Μπαράζ επιθέσεων με πέτρες, μολότωφ και βόμβες σ' όλη τη Χώρα των Βάσκων, τις Αστούριας, τη Ναβάρρα (θα χρειάζονταν ολόκληρες σελίδες για να τις αναφέρουμε, έστω και επιγραμματικά). Εκατοντάδες - κυρίως ανήλικοι - συλλαμβάνονται, ευτυχώς, όμως, δεν υπάρχουν ανθρώπινα θύματα.
- 25/2/1997 : Η Herri Batasuna οργανώνει μεγάλη διαδήλωση στο Bilbao. Τραυματίζονται αρκετοί αστυνομικοί όλων των σωμάτων (Guardia Civil, Ertzaintza, Nacional). Ο «υπουργός εσωτερικών» της «βασκικής κυβέρνησης», Atutxa, απολογείται στο υπουργικό συμβούλιο της Μαδρίτης, που δηλώνει «ικανοποίηση από τις εξηγήσεις του».
- 26/2/1997 : Στο Oyarzun συλλαμβάνονται τρεις ανήλικοι επειδή πετούν πέτρες σε αυτοκίνητο της Guardia Civil.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Χώρα των Βάσκων

... ΣΤΗΝ ΑΛΛΗ ΑΚΡΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ...

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

- 26/2/1997 : Αθωώνονται Βάσκοι αγωνιστές και αποφυλακίζονται από τις φυλακές του Irún.
- 28/2/1997 : Δικαστήριο της Χώρας των Βάσκων αποφασίζει να επιτραπεί διαδήλωση της Herri Batasuna, παρά την απαγόρευσή της από το υπουργείο εσωτερικών της Ισπανίας, αλλά και απ' το «υπουργείο εσωτερικών» της «βασκικής κυβέρνησης».
- 28/2/1997 : Παγιδευμένο αυτοκίνητο εκρήγνυται στο Bilbao.
- 28/2/1997 : Μέλη της «επιτροπής ανθρωπίνων δικαιωμάτων του βασκικού κοινοβουλίου» παίρνουν άδεια να «αρχίσουν διάλογο» με Βάσκους κρατούμενους, σε μια προσπάθεια «εξόδου από την κρίση». Από πλευράς της ΕΤΑ, στον διάλογο θα συμμετάσχει ο Juan Antonio Lasa Mitxelena ή «Txikierdi».
- 28/2/1997 : Με απόφαση του συμβουλίου υπουργών της Ισπανίας, προάγεται σε ταξίαρχο της Guardia Civil ο Dámaso Alonso. *Το γεγονός αξίζει να αναφερθεί, επειδή αποκαλύπτει με τρόπο «ανάγλυφο» τη συνέχιση της φαλαγγίτικης παράδοσης του φρανκισμού στη σύγχρονη «δημοκρατική» Ισπανία.* Ο Alonso γεννήθηκε το 1942, τρία χρόνια μετά τη λήξη του εμφυλίου πολέμου, στη Zaragoza. Κατατάχθηκε στη Guardia Civil στις 7/8/1961, όταν ο φρανκισμός μεσουρανούσε. Δυο χρόνια αργότερα, μπήκε στο Instituto Armado (δηλαδή στη σχολή αξιωματικών). Διδάχτηκε «Ανακριτική», «Συλλογή Πληροφοριών», «Διοίκηση Ειδικών Μονάδων», «Στατιστική» κι αργότερα δίδαξε «Σωματική Αγωγή». Μέχρι χθες ήταν συνταγματάρχης - διευθυντής της Υπηρεσίας Πληροφοριών της Guardia Civil. Έχει παρασημοφορηθεί 9 φορές, από τον Φράνκο, από τον Χουάν Κάρλος, από τον «σοσιαλιστή» Γκονθάλεθ... *Περιττεύει να πούμε πως ένα από τα κύρια καθήκοντα αυτού του «κυρίου» ήταν και η <u>με κάθε μέσο</u> απόσπαση πληροφοριών από Βάσκους και άλλους αγωνιστές. (βλ. σχετικά και τις επόμενες σελίδες).*
- 1/3/1997 : Άγνωστοι ρίχνουν μολότωφ στο υποκατάστημα της τράπεζας Caja Laboral Popular, στην Pamplona, στις 6 το απόγευμα και διαφεύγουν.
- 1/3/1997 : Ο «υπουργός εσωτερικών της βασκικής κυβέρνησης», Atutxa, δηλώνει πως η απόφαση του δικαστηρίου, να επιτραπεί η διαδήλωση της Herri Batasuna, «θα οδηγήσει σε έκτροπα, σαν εκείνα της 15 Φλεβάρη».
- 1/3/1997 : «Άντρες» της Guardia Civil, μέσα σε αυτοκίνητο με «συμβατικές πινακίδες», παρακολουθούν άλλο, «ύποπτο αυτοκίνητο» που ακολουθεί ένα αυτοκίνητο της Ertzaintza, στο Bilbao. Οι guardia civiles σταματούν το αυτοκίνητο. Καθώς, όμως, ετοιμάζονται να το ελέγξουν, οι ertzainas ανοίγουν πυρ εναντίον τους. Δυο guardia civiles κι ένας ertzaina μεταφέρονται σε νοσοκομείο βαρειά τραυματισμένοι. Το επεισόδιο αποδίδεται σε «λάθος».
- 1/3/1997 : Η οργάνωση Gesto por la Paz (Χειρονομία για την Ειρήνη) πραγματοποιεί πορεία στο Bilbao, ζητώντας από την ΕΤΑ να απελευθερώσει τα «θύματα απαγωγής», τον δεσμοφύλακα Ortega και τον βιομήχανο Delclaux, που κρατούνται από τις αρχές του 1996 από τους Βάσκους αγωνιστές. Στην πορεία - που φυσικά είναι νόμιμη - συμμετέχουν (μαζί με τους μπάτσους) λιγότερα από 50 άτομα. Πρέπει να πούμε πως η ειρηνόφιλη «οργάνωση» απαξιώνει - «φυσικά» - να ασχοληθεί με τις δολοφονίες, τα βασανιστήρια και τις φυλακίσεις σε βάρος Βάσκων αγωνιστών.
- 1/3/1997 : Έκθεση αυτοκινήτων της Renault, στην Cordovilla (Navarra), χτυπιέται με μολότωφ. Καταστρέφονται 8 αυτοκίνητα.
- 1/3/1997 : Στην Guipúzcoa, άγνωστοι καίνε δυο βαγόνια στο σιδηροδρομικό σταθμό του Beasain και υποκατάστημα τράπεζας στο Orio.
- 1/3/1997 : 22χρονος οδηγείται στις φυλακές, κατηγορούμενος ως «αρχηγός μιας από τις πιο επικίνδυνες ομάδες 'Υ' της Χώρας των Βάσκων», σύμφωνα με απόφαση της Audiencia Nacional (ένα απ' τα πολλά και ποικίλα «ανώτατα» δικαστήρια του ισπανικού κράτους). Ο J.I.S.N. (μόνο τα αρχικά του δόθηκαν στη δημοσιότητα) είχε πιαστεί, μαζί μ' άλλους δυο συντρόφους του) στις 26/1/97, όταν τρία υποκαταστήματα τραπεζών του San Sebastián είχαν δεχτεί επίθεση με μολότωφ. Σύμφωνα με την ertzaina, στην κατοχή του είχε βρεθεί σακκίδιο με μολότωφ, προκηρύξεις της ΕΤΑ και κατάλογος αυτοκινήτων που ανήκαν σε αστυνομικούς. Οι τρεις συλληφθέντες είχαν αφεθεί ελεύθεροι μετά τις ανακρίσεις. Σήμερα, μετά την απόφαση του δικαστηρίου, τους συνέλαβαν ξανά. Οι δυο - που είναι ανήλικοι - αφέθηκαν με περιοριστικούς όρους (500.000 πεσέτες εγγύηση και υποχρέωση εμφάνισης στο δικαστήριο κάθε μήνα), ενώ ο 22χρονος οδηγήθηκε με χειροπέδες στο μεταγωγών. Σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις, το δικαστήριο εξέδωσε το ένταλμα σύλληψης και προφυλάκισης, καθ' υπόδειξη του «υπουργού εσωτερικών της βασκικής κυβέρνησης», Atutxa.
- 1/3/1997 : Ο guardia civil Alejandro García Velazco σκοτώνεται κατά την ανταλλαγή πυροβολισμών με αγνώστους στο Matalebreras.
- 2/3/1997 : Στο νεκροταφείο του χωριού Bermeo (Vizcaya), ανακαλύπτονται 2 κιβώτια με 27 μολότωφ.
- 2/3/1997 : Άγνωστοι επιτίθενται με μολότωφ σε έκθεση αυτοκινήτων στην Tolosa. 4 αυτοκίνητα καταστρέφονται ολοσχερώς.
- 4/3/1997 : 3 αυτοκίνητα χτυπιούνται με μολότωφ στην Pamplona.
- 4/3/1997 : «Συνασπισμός βάσκων βουλευτών» στις φυλακές Alcalá de Meco, όπου κρατείται ο Txikierdi, προκειμένου να πάρουν μέρος στις «ειρηνευτικές συνομιλίες». Ο υπουργός εσωτερικών της Ισπανίας, Mayor Oreja, δηλώνει την αντίθεσή του σε κάθε πρωτοβουλία «συνδιαλλαγής με τους τρομοκράτες» κι αρνείται να δεχτεί αντιπροσωπεία του «βασκικού κοινοβουλίου».

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Χώρα των Βάσκων

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

- 4/3/1997 : Στην καφετέρια της Σχολής Κοινωνικών Επιστημών του Βασκικού Πανεπιστημίου της Lejona, στο Bilbao, μπουκάρουν «άντρες» της ertzaintza και κατάσχουν κόπια του περίφημου βίντεο της ETA (που τιτλοφορείται «Δημοκρατική Εναλλακτική Λύση») που προβάλλεται με πρωτοβουλία αριστερών καθηγητών και φοιτητών της Σχολής. Με την παρέμβαση των πρυτανικών αρχών, οι παρευρισκόμενοι δεν συλλαμβάνονται.
- 4/3/1997 : Κυκλοφορούν προκηρύξεις της Herri Batasuna που καλούν τους Βάσκους εργαζόμενους σε γενική απεργία, την Παρασκευή, 7/3. Το «ειδησεογραφικό» πρακτορείο EFE μεταδίδει τα εξής : «Ο εμπορικός κόσμος δέχεται απειλές για να κλείσει την Παρασκευή τα μαγαζιά του !». *(Μη μας πείτε ότι κάτι σας θυμίζει!).*
- 4/3/1997 : Ο «υπουργός εσωτερικών της βασκικής κυβέρνησης», Atutxa, «διαψεύδει» την «είδηση» (που δημοσιεύεται στις εφημερίδες της περιοχής) ότι «το Cesid [10] και η Guardia Civil έχουν διεισδύσει στην Ertzaintza» και δηλώνει πως το «υπουργείο» του δεν εξετάζει το θέμα. *(Ουδέν σχόλιον).*
- 5/3/1997 : Η Ertzaintza ανακοινώνει την εξάρθρωση μιας ακόμη ομάδας «Y» στην περιοχή Irún-Hondarribia. Στις 7 το πρωί συλλαμβάνονται δυο ανήλικοι 16 και 17 ετών, ο 19χρονος Unai Izaguirre κι ο 20χρονος Iker Vitizherea. Σύμφωνα με την αστυνομία, «οι 4 συλληφθέντες έχουν προκαλέσει ζημιές εκατοντάδων εκατομμυρίων πεσετών».Μεταξύ των άλλων, κατηγορούνται για «επίθεση σε σταθμό της Guardia Civil», «καταστροφές αυτοκινήτων αστυνομικών και μελών οικογενειών αστυνομικών» και «κατοχή προπαγανδιστικού υλικού της ETA».
- 5/3/1997 : Ο γενικός διευθυντής της Guardia Civil, Santiago López Valdivielso, δηλώνει ότι εν όψει της απεργίας που έχει κηρύξει η Herri Batasuna, θα εφαρμοστούν αυξημένα αστυνομικά μέτρα και προσθέτει : «Αν αποσυρόταν η Guardia Civil, η ETA θα οργίαζε». Οι δηλώσεις γίνονται στα πλαίσια της τελετής για την αναχώρηση 30 «ανδρών» της «Benemérita» για τη Βοσνία, όπου θα συμμετάσχουν στις «ειρηνευτικές» δυνάμεις του NATO.
- 5/3/1997 : Στο Otxandio (Vizcaya), «άνδρες» του Cuerpo Nacional de la Policía κάνουν έρευνα, χωρίς αποτέλεσμα, στα σπίτια τριών ανηλίκων λόγω «πληροφοριών περί συμμετοχής τους σε ομάδες Y».
- 5/3/1997 : Ορκωτό δικαστήριο αθωώνει τον Miguel Otegui από την κατηγορία του «φόνου εκ προμελέτης» δυο ertzainas, τον Δεκέμβρη του 1995 στο Itsasondo. Το δικαστήριο δέχεται ότι ο κατηγορούμενος δεν είχε συνείδηση των πράξεών του, λόγω κατανάλωσης οινοπνευματωδών. Ο Otegui αποφυλακίζεται, αλλά υποχρεώνεται να καταβάλει αποζημίωση 35 εκατομμυρίων πεσετών στις οικογένειες των δυο αστυνομικών. Παράλληλα, άλλο δικαστήριο αθωώνει τον ανήλικο Α.Α. που κατηγορείται για συμμετοχή σε βίαια επεισόδια, κρίνοντας ψευδείς τις καταθέσεις των αστυνομικών μαρτύρων κατηγορίας. Όπως είναι φυσικό, οι δυο αποφάσεις (ιδίως η πρώτη) προκαλούν αμόκ στις ισπανικές αρχές κατοχής. Αμόκ, που δεν περιορίζεται στους κύκλους της δεξιάς και της αστυνομίας, αλλά εκφράζεται και από τον βουλευτή της Izquierda Unida, José Natas, που κατηγορεί τους ενόρκους ως «τρομοκρατημένους από τους κύκλους του Κινήματος Απελευθέρωσης των Βάσκων», εννοώντας την ETA, την Herri Batasuna και τις αριστερίστικες, αυτόνομες και αναρχικές οργανώσεις των Βάσκων. Ο εκπρόσωπος του PSOE, Belloch, «βγάζει» κι αυτός «κοράκες», αλλά κάπως πιο ήπιες.
- 6/3/1997 : Κουκουλοφόροι καίνε, στις 7 το πρωί, υποκατάστημα τράπεζας στο Bilbao.
- 6/3/1997 : Όλα τα πολιτικά κόμματα της Χώρας των Βάσκων (συμπεριλαμβανομένου και του PNV) προσπαθούν να σαμποτάρουν με κάθε τρόπο την αυριανή απεργία που έχει κηρύξει η Herri Batasuna και την οποία στηρίζει μόνο το εργατικό συνδικάτο LAB [11]. Εκτός από τη δεξιά, ιδιαίτερο μένος κατά των απεργών εκφράζουν κι οι ανακοινώσεις του PSOE (Partido Scialista Obrera Español = Ισπανικό Εργατικό Σοσιαλιστικό Κόμμα του πρώην πρωθυπουργού González), η IU (Izquierda Unida = Ενωμένη Αριστερά, δηλαδή το παλιό ΚΚΙ) και των αντιστοίχων συνδικαλιστικών τους οργανώσεων, U.G.T και CC.OO. (Comisiones Obreras = Εργατικές Επιτροπές).
- 6/3/1997 : Το απόγευμα, κουκουλοφόροι καίνε το υποκατάστημα της τράπεζας Banco Guipúzcoano στο Getxo (Vizcaya).
- 6/3/1997 : Οι εκπρόσωποι του «βασκικού κοινοβουλίου» συνεχίζουν το «διάλογο» με τον κρατούμενο Βάσκο αγωνιστή Txikierdi, ο οποίος, όμως, καταγγέλλει το σχέδιο που έχει εκπονήσει το «κοινοβούλιο», για την μεταφορά των Βάσκων κρατουμένων σε φυλακές της πατρίδας τους, σαν «τουλάχιστον, φάρσα».
- 6/3/1997 : Στο Getxo, άγνωστοι πυρπολούν αστυνομικά αυτοκίνητα.
- 7/3/1997 : Γενική απεργία στη Χώρα των Βάσκων. Οι βασκικές επαρχίες στρατοκρατούνται. Τα ισπανικά και βασκικά πολιτικά κόμματα εκφράζουν «ικανοποίηση για την παταγώδη αποτυχία της απεργίας και για την μη υποταγή των πολιτών στις απειλές της ETA και της Herri Batasuna», όπως μεταδίδουν τα ισπανικά ΜΜΕ. Το συνδικάτο LAB δηλώνει ότι «παρά την κυβερνητική ιιι αστυνομική τρομοκρατία, η απεργία στέφεται από επιτυχία» και καταγγέλλει τα ΜΜΕ για «όργιο παραπληροφόρησης».
- 7/3/1997 : Το μέγεθος της επιτυχίας της απεργίας δείχνει ο αριθμός των συλληφθέντων, που - σύμφωνα με την αστυνομία - φτάνει τους 83.
- 8/3/1997 : Στο Idiazabal (Guipúzcoa), «άγνωστοι» πυρπολούν τα γραφεία του PNV. Η αστυνομία σπεύδει να αποδώσει την ενέργεια στην Herri Batasuna.
- 8/3/1997 : Στη Pamplona, οι χθεσινές συγκρούσεις νεαρών αγωνιστών και αστυνομικών συνεχίζονται μέχρι τις 7 το πρωί. Καίγονται τηλεφωνικοί θάλαμοι και δεκάδες κάδοι απορριμάτων, σύμφωνα με τα ισπανικά πρακτορεία ειδήσεων.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Χώρα των Βάσκων

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

- 9/3/1997 : Στο Altercado, «άνδρες» της Ertzaintza πυροβολούν εναντίον νεαρών που με ξύλα και πέτρες επιτίθενται στην κλούβα που τους μεταφέρει. Ευτυχώς, δεν τραυματίζεται και δεν συλλαμβάνεται κανείς.
- 9/3/1997 : Στην Pamplona, τρεις 18χρονοι κι ένας 16χρονος συλλαμβάνονται επειδή μαζί με άλλους επιτίθενται εναντίον των αστυνομικών και καίνε περιπολικά και κλούβες.
- 10/3/1997 : Το ισπανικό πρακτορείο «ειδήσεων» EFE, στην προσπάθειά του να στρέψει τον κόσμο ενάντια στην ΕΤΑ, μεταδίδει : «Κρατούμενοι της ΕΤΑ γιόρτασαν με αστακούς και τούρτες τις τελευταίες δολοφονίες !».

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ :

1. Η Guardia Civil, δηλαδή η «πολιτοφυλακή», έγινε πασίγνωστη από την δράση της στον εμφύλιο πόλεμο, στη διάρκεια του οποίου απέκτησε το ευφημιστικό παρατσούκλι «La Benemérita». Η Guardia Civil είναι στην ουσία ένα σώμα στρατοχωροφυλακής (αντίστοιχο με την παλιά χωροφυλακή στην Ελλάδα ή με την στρατοχωροφυλακή της Τουρκίας) και υπάγεται διοικητικά στο υπουργείο άμυνας της Ισπανίας. Επικεφαλής της είναι ο γενικός διευθυντής Santiago López Valdivielso. Το επιτελείο της βρίσκεται στην οδό Guzmán el Bueno 110, Μαδρίτη 28071. τηλ. (0034 - 1) 534.02.00, 533.03.04. Σήμερα στην Guardia Civil υπηρετούν 70.000 άντρες και γυναίκες.

2. Η Ertzaintza είναι η χωροφυλακή της Χώρας των Βάσκων (η οποία αποτελεί «αυτόνομη περιοχή», με δική της «βουλή» και «κυβέρνηση», που βέβαια ελέγχονται απόλυτα από την κυβέρνηση της Μαδρίτης). Η Ertzaintza είναι κι αυτή οργανωμένη στρατιωτικά και διαθέτει ακόμη και βαρύ οπλισμό (άρματα μάχης, πυροβολικό κλπ.). Τα μέλη της λέγονται ertzainas. Οι Βάσκοι τους θεωρούν - δικαιολογημένα - προδότες.

3. Ε.Τ.Α. (Euskadi Ta Askatasuna = Χώρα των Βάσκων και Ελευθερία). Πρόκειται για την μεγαλύτερη - όχι όμως και την μόνη - ένοπλη οργάνωση των Βάσκων. Ιδρύθηκε το 1953. Αρχικά ήταν μια κίνηση για τη διάσωση της βασκικής γλώσσας και του βασκικού πολιτισμού που αντιμετώπιζαν την απειλή του φρανκισμού και, γενικότερα, του ισπανικού σωβινισμού. Η αντίδραση του ισπανικού κράτους στην ίδρυση της ΕΤΑ υπήρξε άμεση και τόσο βίαιη ώστε σε ελάχιστο χρονικό διάστημα όσα μέλη της δεν πιάστηκαν, αναγκάστηκαν να καταφύγουν στον μόνο δρόμο που τους απόμενε : στον δρόμο του ένοπλου αγώνα. Μετά τον θάνατο του Φράνκο και την επιστροφή της μοναρχίας (1975) τα πράγματα άλλαξαν. Προς το καλύτερο ίσως στην Ισπανία, οπωσδήποτε όμως προς το χειρότερο στη Χώρα των Βάσκων. Από το 1975 μέχρι σήμερα, περισσότεροι από 150 Βάσκοι αγωνιστές (της ΕΤΑ, του ΕΜΚ - Βασκικό Κομμουνιστικό Κίνημα, των KAS - Σοσιαλιστικές Πατριωτικές Επιτροπές κι άλλων ενόπλων ομάδων) έχουν σκοτωθεί σε μάχες με τον στρατό και την αστυνομία, ενώ άλλοι τόσοι έχουν δολοφονηθεί - στην Ισπανία, αλλά και στο εξωτερικό - από πράκτορες των ισπανικών μυστικών υπηρεσιών και από «παρακρατικούς» των GAL (Grupos de Acción Libertadores = Απελευθερωτικές Ομάδες Δράσης· πρόκειται για την «άλλη όψη» του ίδιου νομίσματος, δηλαδή του ισπανικού κράτους. Σήμερα, περισσότεροι από 2.000 Βάσκοι αγωνιστές κρατούνται στις φυλακές της Ισπανίας, κυρίως στη Μαδρίτη και στις νότιες επαρχίες (ώστε να μην έχουν καμμιά δυνατότητα επαφής με τους συγγενείς τους), σε συνθήκες κυριολεκτικά μεσαιωνικές, ενώ - όπως αποδεικνύουν και τα πρόσφατα γεγονότα (βλ. παρακάτω) - από το σκηνικό δεν λείπουν ούτε οι «παλιές, καλές» μέθοδοι της Inquisitionis Sacrae (Ιεράς Εξετάσεως). Ιδεολογικά, η ΕΤΑ κινείται στον χώρο της «άκρας αριστεράς», με ανοίγματα (ιδίως τελευταία) προς την αντιεξουσία και, φυσικά, με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά ενός «εθνικοαπελευθερωτικού» κινήματος. Το ισπανικό κράτος αντιμετωπίζει την ΕΤΑ σαν μια «εγκληματική συμμορία», και τους «etarras» (δηλ. τους αγωνιστές της ΕΤΑ) σαν «τρομοκράτες», στους οποίους μάλιστα εφαρμόζει και τον σχετικό «αντι»-τρομοκρατικό νόμο (του 1979). «Τρομοκρατική οργάνωση», θεωρεί την ΕΤΑ και το γαλλικό κράτος που έχει συνάψει, μάλιστα, πληθώρα συμφωνιών με το ισπανικό κράτος για την «πάταξή» της, προχωρώντας ακόμη και στη δημιουργία κοινών γαλλοϊσπανικών αστυνομικών σταθμών στα σύνορα των δυο χωρών. Κατ' επέκταση, η ΕΤΑ θεωρείται «τρομοκρατική οργάνωση» και για ολόκληρη την Ενωμένη Ευρώπη, αν και πρόσφατα (αρχές 1997) τόσο το Βέλγιο όσο και η Πορτογαλία απέρριψαν τις αιτήσεις της Ισπανίας για την έκδοση Βάσκων αγωνιστών, με αποτέλεσμα να προκαλέσουν την «οργή» της ισπανικής και τη «δυσαρέσκεια» της γαλλικής κυβέρνησης. Παρόμοια στάση κρατούν κι οι χώρες της Λατινικής Αμερικής, όπου έχουν καταφύγει πολλοί καταδιωκόμενοι Βάσκοι. Στις αρχές του Μάρτη, μάλιστα, δημιουργήθηκε και σχετικό «διπλωματικό επεισόδιο» μεταξύ Ισπανίας και Μεξικού, επειδή το τελευταίο δεν προχωρεί στην εφαρμογή της συμφωνίας (του 1995) και δεν εκδίδει Βάσκους αγωνιστές στην Ισπανία. «Τρομοκράτες», θεωρεί τους αγωνιστές της ΕΤΑ και το υπουργείο εξωτερικών των ΗΠΑ. Στην έκθεσή του για τη «Διεθνή Τρομοκρατία, το 1995» (που εκδόθηκε τον Απρίλη του 1996), το «αντιτρομοκρατικό γραφείο» του State Department, στο λήμμα «Ισπανία», γράφει τα εξής : *«Το 1995, τρομοκράτες της «Χώρα των Βάσκων και Ελευθερία» (ΕΤΑ) πραγματοποίησαν επιθέσεις κατά γραμμών και σταθμών των Ισπανικών Σιδηροδρόμων, τραπεζών, αστυνομικών και πολιτικών - μεταξύ των οποίων δολοφόνησαν και τον πλειοψηφούντα υποψήφιο του Partido Popular στο San Sebastián -κι ακόμη αποπειράθηκαν να δολοφονήσουν τον υποψήφιο πρωθυπουργό της χώρας (Σημ. του Α. : τον Aznar). Επί πλέον, η ΕΤΑ, το 1995, χτύπησε στόχους γαλλικών συμφερόντων στην Ισπανία. Το Φλεβάρη, βόμβα, που αποδίδεται στην ΕΤΑ, εξερράγη σε τράπεζα γαλλικής ιδιοκτησίας. Μετά την κοινή ισπανογαλλική επιχείρηση που ματαίωσε, τον Αύγουστο, το σχέδιο της ΕΤΑ για τη δολοφονία του βασιλιά Juan Carlos, που έκανε διακοπές στη Mallorca, άγνωστοι, πιθανόν μέλη ή υποστηρικτές της ΕΤΑ, έρριξαν κοκταίηλ μολότωφ σε έκθεση αυτοκινήτων Citroen στη Navarra, με αποτέλεσμα να καταστραφούν 5 αυτοκίνητα. Στα μέσα του Δεκέμβρη, άγνωστοι - πιθανόν μέλη της ΕΤΑ - προκάλεσαν στη Μαδρίτη την έκρηξη παγιδευμένου αυτοκινήτου που κόστισε τη ζωή σε 6 άτομα και τραυμάτισε άλλα 15. Ήταν η χειρότερη επίθεση, εδώ και χρόνια».*

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Χώρα των Βάσκων

συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

4. Herri Batasuna = Λαϊκή Ενότητα. Ιδρύθηκε το 1978, σαν συνασπισμός 4 πολιτικών κομμάτων : της A.N.V. (Acción Nacional Vasca = Βασκική Εθνική Δράση. Προήλθε, το 1930, από διάσπαση του Partido Nacionalista Vasco = Βασκικό Εθνικιστικό Κόμμα), της E.S.B. (Euskal Socialista Bilzarra = Βασκική Σοσιαλιστική Σύγκλιση. Δημιουργήθηκε το 1976 από μέλη της «ομάδας Txillaregui« της ΕΤΑ, που διαφώνησαν με την «ιστορική ηγεσία» κατά την 5η ολομέλεια της οργάνωσης), του L.A.I.A. (Langile Abertzale Iraultzaileen Alderdia = Κόμμα Επαναστατών Πατριωτών Εργατών. Ιδρύθηκε το 1973/1974 από εργάτες που διαφώνησαν με την τακτική της ηγεσίας της ΕΤΑ) και του H.A.S.I. (Herriko Alderdi Socialista Iraultzailea = Λαϊκό Επαναστατικό Σοσιαλιστικό Κόμμα. Ιδρύθηκε το 1975). Στις πρώτες μεταφρανκικές εκλογές, συμμετείχε και το ποσοστό της έφτασε στο 13%. Το καταστατικό της, ωστόσο, απαγόρευε (και απαγορεύει) στους εκλεγόμενους να καταλάβουν τις βουλευτικές έδρες, είτε στο ισπανικό, είτα στο «βασκικό» κοινοβούλιο. Στα χρόνια που ακολούθησαν, στην Herri Batasuna επικράτησαν τελικά τα αριστερά στοιχεία που έχουν προσδώσει στον συνασπισμό έναν ακροαριστερό χαρακτήρα. Γενικά, η Herri Batasuna θεωρείται το «πολιτικό σκέλος» της ΕΤΑ (όπως το Sinn Fein θεωρείται το «πολιτικό σκέλος» του IRA. Αυτό, στην συγκεκριμένη περίπτωση, δεν ισχύει, μολονότι οι σχέσεις των δυο οργανώσεων είναι πολύ καλές.

5. Το μεταφρανκικό ισπανικό μοναρχικό καθεστώς, στην προσπάθειά του να φανεί «δημοκρατικό», έχει αναγνωρίσει την «αυτονομία» των μεγάλων γεωγραφικών διαμερισμάτων της χώρας (Καταλωνία, Ανδαλουσία, Γαλικία...). Η Χώρα των Βάσκων, λοιπόν, διαθέτει «δικά της» νομοθετικά, εκτελεστικά και δικαστικά όργανα, που βέβαια δεν είναι παρά μαριονέτες της ισπανικής εξουσίας.

6. L.A.B. (Langile Abertzale Bitzodeak = Οργανώσεις της Εργατικής Τάξης). Οι L.A.B. κατέχουν σήμερα την Τρίτη θέση (από πλευράς μελών), μετά την U.G.T. και τις CC.OO., στην Χώρα των Βάσκων. Τέταρτη έρχεται η S.T.V. (Solidaridad de los Trabajadores Vascos = Αλληλεγγύη Βάσκων Εργαζομένων) που πρόσκειται στο δεξιό P.N.V. Οι L.A.B. ακολουθούν την ιδεολογία του «ριζοσπαστικού αριστερισμού». Τελευταία, κάνουν «ανοίγματα» προς τον αναρχοσυνδικαλιστικό χώρο.

7. Ikurriña. Είναι η σημαία των Βάσκων. Μπλε με άσπρο σταυρό, σαν την παλιά ελληνική. Στο κέντρο έχει τον θυρεό της Χώρας των Βάσκων.

8. P.N.V. (Partido Nacionalista Vasco = Βασκικό Εθνικιστικό Κόμμα). Είναι το κόμμα της ντόπιας αστικής τάξης. Εκπροσωπείται και στο «βασκικό», αλλά και στο ισπανικό κοινοβούλιο, όπου έδωσε ψήφο εμπιστοσύνης και στήριξε την κυβέρνηση του Partido Popular του Aznar. Η Eusko Alkartasuna βρίσκεται δεξιότερα του PNV.

9. «Grupos Y» ονομάζονται οι ομάδες στήριξης της ΕΤΑ. Αποτελούνται από νεαρά ως επί το πλείστον άτομα. Αποστολή τους είναι η διανομή του παράνομου τύπου και των προκηρύξεων, η αναγραφή συνθημάτων, οι αφισσοκολλάσεις κλπ. Οι ομάδες «Y» δεν αναλαμβάνουν ένοπλη δράση, αν και μερικές φορές παίζουν το ρόλο «ομάδων κρούσης» στη διάρκεια συγκεντρώσεων, πορειών, διαδηλώσεων. Παράλληλα με τις ομάδες «Y» - που ελέγχονται ως ένα σημείο από την ΕΤΑ - δρουν στη Χώρα των Βάσκων κι άλλες ομάδες νεαρών ατόμων, που σχηματίζονται αυθόρμητα και κινούνται στον γενικότερο αυτόνομο χώρο. Το κράτος απονέμει και σ' αυτές τον τίτλο των ομάδων «Y», πράγμα που του επιτρέπει να εφαρμόζει κι εδώ τον «αντι»-τρομοκρατικό του νόμο. Φυσικά, σε περιόδους κρίσης, οι ομάδες αυτές δεν περιορίζονται στην προπαγάνδα και στο κυνηγητό με τους μπάτσους, αλλά προχωρούν σε πιο προωθημένες μορφές δράσης.

10. Το Cesid είναι η ισπανική ΕΥΠ. Είναι η υπηρεσία που διευθύνει τις επιχειρήσεις του κράτους και του παρακράτους εναντίον του βασκικού λαού. Στο προηγούμενο τεύχος, γράψαμε ότι ένας απ' τους παράγοντες που οδήγησαν στην σημερινή εκρηκτική κατάσταση είναι και ο σάλος που δημιουργήθηκε το Δεκέμβρη του 1996 από την δημοσίευση κάποιων αποσπασμάτων εγγράφων του Cesid, σχετικών με τη δράση των GAL και την εμπλοκή σ' αυτή τη δράση των «σοσιαλιστών» του PSOE. Λόγω στενότητας χώρου, στο Cesid και στα έγγραφά του θα αναφερθούμε λεπτομερέστερα σε επόμενο τεύχος.

...

Το Cuerpo Nacional de la Policía (Εθνικό Σώμα Αστυνομίας), που αναφέρεται (και που από παραδρομή δεν πήρε αριθμό υποσημείωσης) στις προηγούμενες σελίδες, είναι το αντίστοιχο της παλιάς δικής μας «Αστυνομίας Πόλεων»

Φυσικά, οι ειδήσεις από την Χώρα των Βάσκων και από τον ακήρυκτο πόλεμο που διεξάγεται σ' αυτή την «άλλη άκρη της Ευρώπης» δεν σταματούν στις 10 Μάρτη 1997. Ο πόλεμος συνεχίζεται κι αυτή τη στιγμή και, απ' ό,τι προβλέπεται, θα συνεχίζεται για πολύν καιρό ακόμη.

Οι λίγες και συνοπτικές ειδήσεις που αναφέραμε στις προηγούμενες σελίδες κι αφορούν τις εξελίξεις από το τέλος του Γενάρη μέχρι τις 10/3, δημοσιεύτηκαν σαν «εισαγωγή» στις 11/3/1997 και στην περίπτωση - <u>επείγουσα</u> - του Fernando Eljaldi, που ακολουθεί στις επόμενες σελίδες.

Χώρα των Βάσκων

ΕΠΕΙΓΟΝ

Η ΖΩΗ ΤΟΥ FERNANDO ELJALDI
ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΕ ΑΜΕΣΟ ΚΙΝΔΥΝΟ

Στις 11 Μάρτη 1997, ο Fernando Eljaldi πιάστηκε από την Ertzaintza στο San Sebastián. Δυο μέρες αργότερα, μεταφέρθηκε - υπό φρούρηση - στο νοσοκομείο. Οι γιατροί που τον εξέτασαν διαπίστωσαν :

★ Πολλαπλά κατάγματα της σπονδυλικής στήλης συνεπεία των οποίων δεν θα μπορέσει ποτέ πια να ξανασηκωθεί.
★ Κατάγματα χεριών και ποδιών.
★ Ρήξη τυμπάνου του δεξιού αυτιού.
★ Αιματώματα στο κεφάλι και στο πρόσωπο.
★ Αιματώματα και εκχυμώσεις σε όλο το σώμα.

Παρά την κρισιμότατη κατάσταση του Fernando, το πρωί της 13/3/97, ο ανακριτής πήγε και του πήρε κατάθεση, χωρίς την παρουσία συνηγόρου και χωρίς την συγκατάθεση των γιατρών του νοσοκομείου. Ο ανακριτής διέταξε την προφυλάκιση του τραυματία, που μόνο χάρη στην επέμβαση των γιατρών δεν μεταφέρθηκε συρτός (αφού δεν μπορεί να κινηθεί) στις φυλακές.
Η είδηση διέρρευσε από τους γιατρούς του νοσοκομείου σε κάποιους δημοσιογράφους οι οποίοι ειδοποίησαν τους συγγενείς και τους φίλους του τραυματία.
Δεκάδες άτομα (σύντροφοι, φίλοι, συγγενείς, δημοσιογράφοι) έσπευσαν το μεσημέρι της 13/3/1997 στο νοσοκομείο, όπου αντιμετώπισαν τις κάνες των όπλων των αστυνομικών που φρουρούσαν τον τραυματία. Μια συγγενής του τραυματία, μάλιστα, ξυλοκοπήθηκε από τους αστυνομικούς μπροστά στα μάτια των παρισταμένων.
Την άλλη μέρα, 14/3/1997, οι ισπανικές εφημερίδες και τα ΜΜΕ ανακοίνωναν ότι «πριν τη σύλληψή του, ο Fernando Eljaldi είχε πέσει θύμα τροχαίου (!) με αποτέλεσμα τον τραυματισμό του, γεγονός που επέτρεψε στους αστυνομικούς, που τον καταδίωκαν, να τον προφθάσουν. Ο βαρύτατα τραυματισμένος, ωστόσο, αντιστάθηκε σθεναρά στους αστυνομικούς, οι οποίοι αναγκάστηκαν να χρησιμοποιήσουν βία για να τον ακινητοποιήσουν (!!!)».
Σύμφωνα με πληροφορίες μας, η κατάσταση του Fernando Eljaldi παραμένει κρίσιμη, καθώς τα ηλεκτροεγκεφαλογραφήματα παρουσιάζουν σοβαρές κρανιοεγκεφαλικές κακώσεις, η εξέλιξη των οποίων χαρακτηρίζεται από τους γιατρούς του νοσοκομείου «απρόβλεπτη», ενώ ο τραυματίας, εκτός από την μόνιμη κινητική αναπηρία και την απώλεια της ακοής, παρουσιάζει και διαταραχές στην όραση.
Σύντροφοι, φίλοι και συγγενείς του Fernando Eljaldi καταγγέλλουν ότι αστυνομικοί και δικαστές εξακολουθούν να τον πιέζουν και να τον απειλούν με νέα βασανιστήρια, αν «δεν αποκαλύψει τους συνενόχους του».

Η ΖΩΗ ΤΟΥ FERNANDO ELJALDI ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ.
ΑΣ ΜΗΝ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΙΣΠΑΝΙΚΟ ΚΡΑΤΟΣ ΝΑ ΤΟΝ ΔΟΛΟΦΟΝΗΣΕΙ !!!
«ΣΠΑΣΤΕ», τουλάχιστον, ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΗΣ ΙΣΠΑΝΙΚΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ :
7214885, 7238637, 7212419, 7291348, 7246980, 7220336

Χώρα των Βάσκων

Γιατί πιάστηκε και γιατί κατηγορείται ο Fernando Eljaldi

Ο Javier Gómez Elosegui ήταν ψυχολόγος. Στις φυλακές Martutene του San Sebastián της υπό ισπανική κατοχή Χώρας των Βάσκων. «Δουλειά» του ήταν το ΣΠΑΣΙΜΟ ΤΟΥ ΗΘΙΚΟΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ, ιδίως εκείνων που αγωνίζονταν για την ανεξαρτησία της περιοχής και - κυρίως - για την ανατροπή του ΑΠΑΡΤΧΑΪΝΤ που, εδώ και αιώνες, το ισπανικό κράτος (μοναρχικό, φασιστικό, βασιλοδημοκρατικό) εφαρμόζει σε βάρος του βασκικού λαού, καταδικάζοντάς τον στην εξαθλίωση και στον αφανισμό. Ο ψυχολόγος, βασκικής καταγωγής, υπηρέτησε επί 15 ολόκληρα χρόνια πιστά τα αφεντικά του, ΣΠΡΩΧΝΟΝΤΑΣ ΔΕΚΑΔΕΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗΝ ΤΡΕΛΛΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ.

Στις 11/3/1997, τρεις άγνωστοι έβαλαν τέρμα στην εγκληματική σταδιοδρομία του ψυχολόγου. Καθώς έβγαινε από το σπίτι του, τον εκτέλεσαν με μια σφαίρα.

Τον πυροβολισμό άκουσαν κάποιοι ertzainas που περιπολούσαν στην περιοχή, κι οι οποίοι έτρεξαν να κυνηγήσουν τους εκτελεστές. Οι δυο ξέφυγαν. Ο Fernando Eljaldi στάθηκε άτυχος. Πιάστηκε και οδηγήθηκε στο κέντρο βασανιστηρίων της «βασκικής» ασφάλειας.

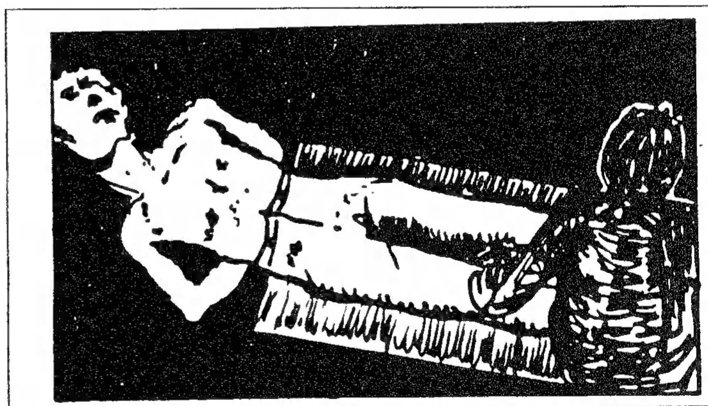
Σύμφωνα, με τον ισπανικό τύπο και τα ΜΜΕ, οι τρεις εκτελεστές του εγκληματία ψυχολόγου, ήταν μέλη του Comando Donosti της ΕΤΑ.

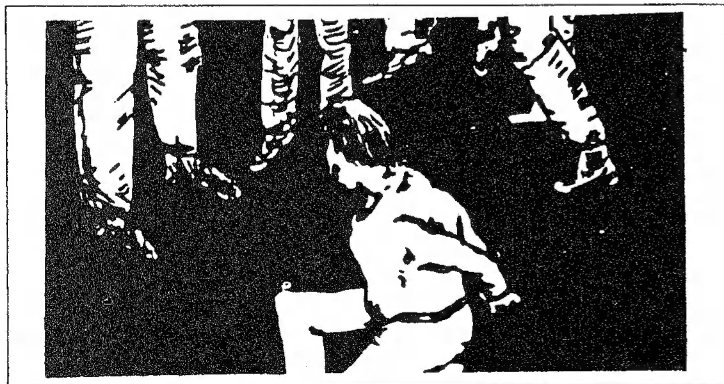
Πώς βασανίστηκε ο Fernando Eljaldi

Το χειρουργείο (El quirofano)

Ο κρατούμενος υποχρεώνεται να ξαπλώσει σ' ένα τραπέζι, απ' το οποίο το επάνω μέρος του σώματός του (από το ύψος της ζώνης) προεξέχει και βρίσκεται στον αέρα. Για να μην πέσει, ένας βασανιστής κάθεται πάνω στα πόδια του. Η στάση αυτή προκαλεί τέντωμα και φοβερούς πόνους στην σπονδυλική στήλη και στο στομάχι. Παράλληλα, άλλοι βασανιστές χτυπούν τον κρατούμενο στα γεννητικά όργανα και στα πέλματα, ενώ κάθε φορά που ο κρατούμενος προσπαθεί να ανασηκωθεί, δέχεται χτυπήματα στο κεφάλι, που τον ξαναρίχνουν πίσω. Εκτός από τους πόνους, ο κρατούμενος παθαίνει ιλίγγους και δεν μπορεί να αναπνεύσει.

Προφανώς, τα κατάγματα στην σπονδυλική στήλη του Eljaldi προέρχονται απ' αυτό το είδος βασανισμού.

Η ρόδα (La rueda)

Ο κρατούμενος υποχρεώνεται να γονατίσει, δεμένος πισθάγκωνα. Οι βασανιστές στέκονται γύρω του, σε κύκλο, και, χτυπώντας τον, τον αναγκάζουν να κάνει κύκλους με τα γόνατα ενώ τον κλωτσούν, τον χτυπούν με τα κλομπ και τον βρίζουν όλοι μαζί, δημιουργώντας σωστό πανδαιμόνιο, που αποσκοπεί στην πρόκληση πανικού στο θύμα.

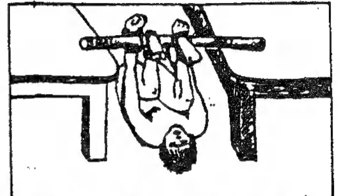
συνέχεια στην επόμενη σειρά

Χώρα των Βάσκων

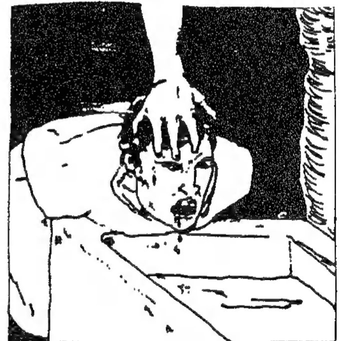
συνέχεια απ' την προηγούμενη σελίδα

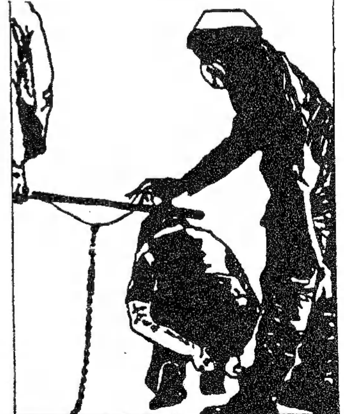
Η κρεμάλα (La colgadura)
Ο κρατούμενος κρεμιέται από τους αστραγάλους, έτσι ώστε να μην αγγίζει το πάτωμα. Οι βασανιστές τον χτυπούν στο στομάχι, στα πλευρά, στα νεφρά, στα γεννητικά όργανα... Συχνά, όπως είναι κρεμασμένος, τον περιστρέφουν, γεγονός που επιτείνει τους ιλίγγους που προκαλούνται ήδη από την κάθοδο του αίματος στο κεφάλι κι επί πλέον κάνει το σχοινί στους αστραγάλους να σφίγγεται προκαλώντας αφόρητους πόνους στο θύμα.

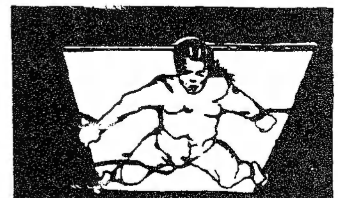
Η μπάρα (La barra)
Ο κρατούμενος δένεται από τους καρπούς και τους αστραγάλους σε μια ξύλινη ή σιδερένια μπάρα που, στη συνέχεια, στηρίζεται σε δυο τραπέζια, έτσι ώστε ο κρατούμενος να αιωρείται με το κεφάλι προς τα πίσω και κάτω, πράγμα ιδιαίτερα οδυνηρό για το λαιμό. Το σφίξιμο των σχοινιών στους αστραγάλους και τους καρπούς εμποδίζει την κυκλοφορία του αίματος. Οι βασανιστές, κάθε τόσο, κλωτσούν το θύμα, που αιωρείται σαν εκκρεμές. Συχνά, χτυπούν το θύμα και στα πέλματα.

Η μπανιέρα (La bañera)
Οι βασανιστές βυθίζουν το κεφάλι του κρατούμενου σε μια λεκάνη με νερό (κατά προτίμηση βρώμικο, με αίματα κι εμέσματα από προηγούμενους βασανισμούς, ούρα κλπ.), προκαλώντας στο θύμα τους παροδική ασφυξία (πολλές φορές, ωστόσο, υπολογίζουν λάθος τον χρόνο κι ο κρατούμενος πεθαίνει). Οταν του βγάζουν το κεφάλι απ' το νερό, τον χτυπούν στην κοιλιά και στον θώρακα, για να βγάλει όσα βρωμόνερα έχει καταπιεί, ώστε να μπορέσουν να συνεχίσουν.

Το ποδήλατο (La bicicleta)
Τα χέρια του κρατούμενου δένονται κάτω από τους μηρούς, ενώ ένα σχοινί, που περνάει ανάμεσα στα σκέλη του, τον εμποδίζει να σταθεί όρθιος και του πιέζει τα γεννητικά όργανα. Τραβώντας τον απ' αυτό το σχοινί, οι βασανιστές τον αναγκάζουν να «περπατάει» γύρω από τα γραφεία τους. Οποτε χάνει την ισορροπία του και πέφτει, τον αναγκάζουν με κλωτσιές να ξανασηκωθεί και να συνεχίσει.

Η ψηστιέρα (La picaña)
Ο κρατούμενος γδύνεται τελείως και τεντώνεται πάνω σ' ένα τραπέζι, δεμένος από τους καρπούς και τους αστραγάλους. Οι βασανιστές στερεώνουν ηλεκτρόδια στους κροτάφους, στο στήθος, στα γεννητικά όργανα και στο εσωτερικό μέρος των μηρών του θύματος, απ' όπου διοχετεύουν ηλεκτρικό ρεύμα, χαμηλής αρχικά και ψηλότερης, στη συνέχεια, τάσης.

Τα στοιχεία για τα βασανιστήρια, που υφίστανται οι Βάσκοι (και όχι μόνο) κρατούμενοι στην Ισπανία, είναι παρμένα απ' το βιβλίο EUSKADI NO SE RINDE (Η Χώρα των Βάσκων δεν παραδίνεται) που εκδόθηκε το Φλεβάρη του 1983 στη Ρώμη από τον Circolo «Valerio Verhano».

Σκέφτηκες
πόσα έξοδα
αντιμετωπίζει
το κράτος;
(για να πληρώνει αυτούς
που σε κυβερνούν,
που σε ληστεύουν,
που σε δέρνουν,
που σε δικάζουν;)

Έστειλες
τη φορολογική
σου δήλωση
έγκαιρα;

Ναί;

Καλά να πάθεις!